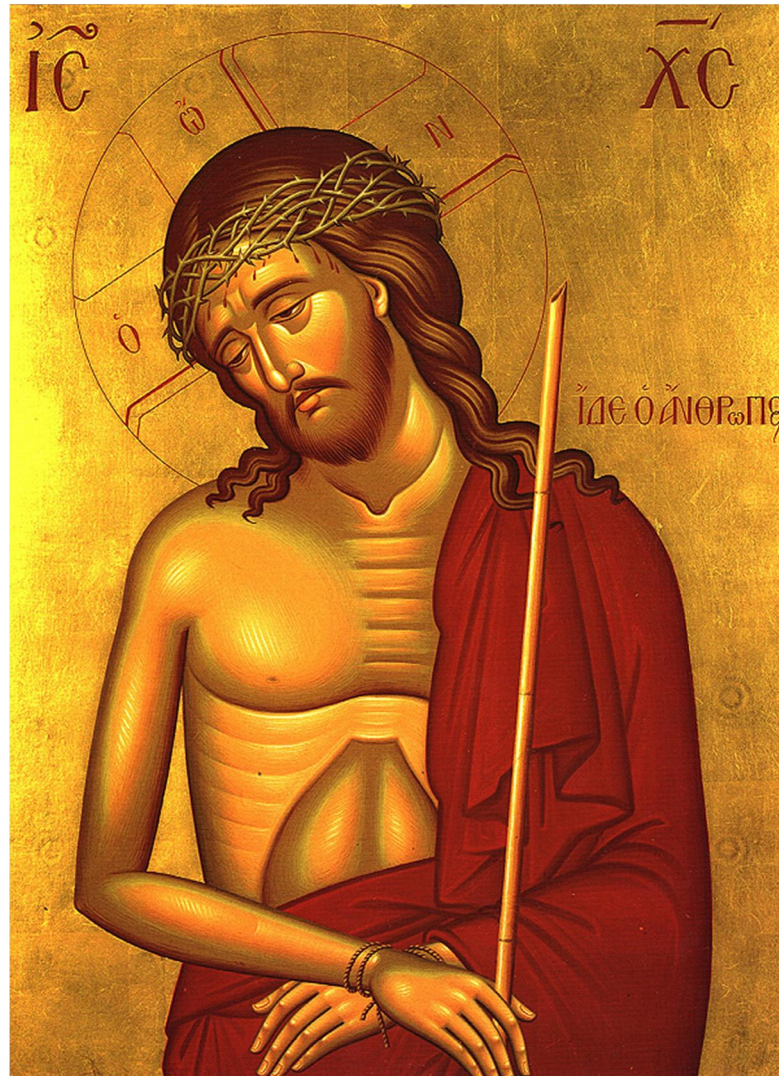

SLUJBELE TRIODULUI LUNI, MARTI ȘI MIERCURI ÎN SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

Diortosire: ieromonah Petru Pruteanu

www.teologie.net
Portugalia, 2014

ÎN SFÂNTA ȘI MAREA ZI LUNI LA VECERNIE, DUMINICĂ SEARA

La Doamne, strigat-am ... se pun stihirile pe 6, glasul al 8-lea:

Bucură-te și te veselește, cetatea Sionului; bucură-te și te veselește Biserica lui Dumnezeu. Că iată Împăratul tău a venit în dreptate, șezând pe mânz, laudat fiind de prunci. Osana, Celui dintru înălțime! Binecuvântat ești Cel ce ai mulțime de îndurări, miluiește-ne pe noi (de două ori).

Venit-a Mântuitorul astăzi în cetatea Ierusalimului, să împlinească Scriptura; și toți au luat în mâini stâlpi și hainele lor le-au așternut Lui, cunoscând că Însuși este Dumnezeu nostru. Căruia cântă heruvimii neîncetat: Osana, Celui dintru înălțime. Binecuvântat ești Cel ce ai mulțime de îndurări, miluiește-ne pe noi (de două ori).

Cel ce Te porți pe heruvimi și ești laudat de serafimi ai încălecat pe mânz, Bunule; și precum zice David, pruncii Te laudau cu dumnezeiască cuviință, iar iudeii Te huleau cu fărădelege. Șederea pe mânz însemna întoarcerea neamurilor neînfrânate de la necredință, la credință. Slavă Ție, Hristoase, Unul cel Mult-Milostiv și iubitor de oameni (de două ori).

Slavă... Bucură-te și te veselește... Și acum... Cel ce Te porți pe heruvimi...

Intrare cu cădelnița. Prochimenul zilei: Iată acum binecuvântați...

LA STIHOAVNĂ

Stihiri idiomele, glasul al 2-lea:

De la stâlparile de finic și de la acele ramuri, ca de la un dumnezeiesc praznic, trecând la altă serbare dumnezeiască, la cinstitele Patimi ale lui Hristos, la taina cea de mântuire, să alergăm credincioșii, și să-L vedem suferind Patimă de bunăvoie pentru noi. Și mulțumindu-I, să-I cântăm cântare cuvioasă, grăind: Izvorule al milostivirii și limanul mântuirii, Doamne, slavă Ție.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, laudă Lui în Biserica cuvioșilor.

Glasul al 3-lea:

Înfrișător lucru este a cădea în mâinele Dumnezeului celui viu; că Acesta este Judecătorul amintirilor și gândurilor inimii. Nimeni să nu intre ispitind credința cea fără prihană. Ci cu blândețe și cu frică să ne apropiem de Hristos, ca să luaăm milă și să aflăm har în vreme de ajutor.

Stih: Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

Glasul al 7-lea:

Adunare vicleană și desfrănată, care n-ai păzit credința bărbatului tău, pentru ce ții legământul căruia n-ai fost moștenitor? Pentru ce te lauzi în Tatăl, lepădându-te de Fiul? Pe proorocii care au propovăduit pe Fiul nu i-ai primit; cel puțin rușinează-te de copiii tăi, care strigă: Osana, Fiului lui David! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului.

Slavă..., **glasul al 2-lea:** De la stâlpărilor de finic... Și acum..., **glasul al 3-lea:** Înfricoșător lucru este a cădea.... Acum slobozește pe robul Tău... Sfinte Dumnezeule..., **După Tatăl nostru..., troparul:** Născătoare de Dumnezeu... **Și obișnuitele metanii.**

PAVECERNIȚA

La Pavecerniță se cântă: Tricântarea, alcătuire a lui Andrei Criteanul. Irmosul de două ori și troparele câte sunt; și pe urmă Irmosul în amândouă strănile împreună. Tot așa se face și în celelalte seri ale săptămânii celei mari, la Pavecerniță.

CANOANELE

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Celui ce a sfărâmat războaiele cu brațul și a trecut pe Israel prin Marea Roșie, să-I cântăm Lui ca Mântuitorului nostru Dumnezeu, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Să urmăim credincioșilor curăției lui Iosif; să cunoaștem pe cel ce a cinstit firea omenească cea cuvântătoare, viețuind cu toată paza prin virtutea cea lucrătoare.

Nelucrarea celor bune s-a asemănat smochinului; deci să ne ferim de aceasta, ca să nu ne uscăm ca și acela atunci, care mai înainte însemna sinagoga, ce se acoperea cu frunze.

Chipul Stăpânului însemnând mai înainte Iosif, a fost băgat în groapă și vândut de frații lui; toate le-a răbdat pururea-lăudatul cu adevărat, ca chip întru adevăr al lui Hristos.

Ferindu-ne, fraților, de nerodirea smochinului, să înțelegem pilda, ca să nu ne uscăm ca și acela atunci, când, întorcându-se Iubitorul de oameni, a venit la el flămând.

Grăbind Iisus să pătimească de bunăvoie pentru lume, S-a dus împreună cu ucenicii Săi în cetatea Ierusalimului, spre Patima cea de bunăvoie, pe care a venit să o pătimească.

Alipindu-ne de Domnul, Care se sârguiește să pătimească toate, să fim gata spre batjocură, spre scuipare și spre ocară, ca împreună să ne slăvim, credincioșilor, cu preacuratele Lui Patimi.

Cu patimile Sale vindecă patimile, Cel ce a pățimit pentru noi; că voind, a pățimit în firea omenească cea asemenea nouă toate Patimile Sale cele făcătoare de viață, ca să ne mântuim noi.

Slavă..., **a Treimii:**

Pe trei fără de început slăvesc, trei sfințenii laud, trei Fețe împreună-vecuitoare într-o ființă propovăduiesc, că în Tatăl și în Fiul și în Duhul Sfânt, un Dumnezeu se preaslăvește.

Și acum..., **a Născătoare:**

Toiagul lui Moise și toiagul lui Aaron au avut prefacere minunată, și rânduială mai presus de minte; iar pântecul tău, Născătoare de Dumnezeu, naștere nouă a odrăslit.

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Să nu te ajungă, suflete, vina smochinului, ci te nevoiește să rodești roade bune din brazdele inimii, aducându-le lui Hristos Făcătorului tău, în pocăință.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Domnul, Cel ce S-a preaslăvit în muntele cel sfânt, și în rug a arătat lui Moise taina pururea-Fecioarei, prin foc, laudați-l și Preaînălțați-l întru toți vecii.

Cu înțelepciune împodobindu-ne viața și cu gândirea păzind credința, să agonisim obiceiurile dreptății. Ca împreună urmând lui Hristos vitejește, să ne răstignim împreună cu Dânsul.

Altă Evă aflând pe egipteanca, patriarhul Iosif nu s-a amăgit spre neleguire, ci a stat ca un diamant, necuprins de patimile păcatului.

Trecând pe drumurile vieții, Mântuitorul meu, ai flămânzit de bunăvoie, poftind mântuirea tuturor; că de aceasta ai flămânzit, adică de întoarcerea celor ce au rătăcit de la Tine.

Strămoșul gustând din pom, dacă a cunoscut că este gol și rușinat, luând frunze de smochin s-a încins, că dinainte a însemnat adunarea, cea care s-a dezgolit de Hristos.

Pregătește-te, suflete, mai înainte de ieșire, îngrijește-te de viața cea de acolo, și nevoiește-te a pătimi, a muri și a te răstigni împreună cu Hristos, Cel ce Se nevoiește a pătimi pentru tine, ca să te slăvească.

Cum nu se va înfricoșa moartea, Mântuitorul meu? Cum nu se va teme iadul, întâmpinându-Te pe Tine, Cel ce Te grăbești spre Patimă de bunăvoie, și văzându-Te pe Tine, Cel drept, că ai venit să pătimești pentru cei nedrepti?

Văzând învierea lui Lazăr iudeii, preoții și leviții, și din pizmă punând la cale uneltirea, au predat pe Hristos lui Pilat, cu vicleșug de vindere spre moarte.

Mielușeaua Ta, slujitoarea și Fecioara, văzându-Te pe Tine, Păstorul cel bun, mergând spre Patimă, și punându-Ți sufletul pentru noi, cu simțiri de mamă, s-a tânguit pentru Tine.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Ca pe o Unime în ființă Te laud, ca pe o Treime în Fețe Te cinstesc, Părinte și Fiule și Preasfinte Duhule; stăpânia cea fără de început a Împărăției Tale o slăvesc în veci.

Și acum..., a Născătoarei:

Ție se roagă Născătoarea de Dumnezeu și adunarea Apostolilor, Hristoase, să dăruiești lumii Tale pacea Ta, și îndurările Tale să ni le hărăzești nouă din destul în veci.

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul: Pe Domnul, Cel ce S-a preaslăvit...

Cântarea a 9-a:**Irmosul:**

Străină este mamelor fecioria, și fecioarelor străină este nașterea de prunci; iar întru tine, Născătoare de Dumnezeu, amândouă s-au rânduie. Pentru aceasta toate semințiile pământului, pe tine, neâncetat te slăvim.

Străină este celor necuviincioși curăția, și străină este celor credincioși fărădelegea; iar marele Iosif s-a ferit de păcat, și s-a făcut chip înțelepciunii și închipuire cu adevărat a lui Hristos.

Străină este celor fără de lege buna legiuire, și străină necredincioșilor cunoștința de Dumnezeu. Iudeii pe acestea le-au lepădat pentru fărădelege. Pentru aceasta ei singuri au moștenit blestemul, ca și smochinul.

Flămânzit-a de mântuirea omenească Hristos Dumnezeul meu, El, Care este pâinea vieții. Pentru aceasta venind la smochin, adică la adunarea cea neroditoare, care era acoperită cu frunzele legii, dacă a văzut-o, a blestemat-o.

Nerodirea legii a blestemat-o, ca pe cea care a odrăslit frunze, adică: înțelegerea umbroasă a Scripturii, care roade de fapte bune n-a avut, pentru fărădelegea lor. Iar pe noi pe toți, fiii harului, binecuvintează-ne, Mântuitorule.

Toiagul lui Moise oarecând s-a schimbat în șarpe, și toiagul lui Aaron a înverzit, și cel neroditor și uscat a odrăslit frunze; iar adunarea cea călcătoare de lege s-a preafăcut în smochin neroditor.

Pregătește-ți, Iudee, pe preoții tăi, gătește-ți mâinele spre uciderea lui Dumnezeu; că iată, a venit blând și liniștit spre Patimă, Cel ce este mielul și păstorul nostru, Hristos, Împăratul lui Israel.

Primește, Iudee, pe Împăratul, că iată, vine la Patimă de bunăvoie, ca să pătimească și să mântuiască pe cei ce strigă neâncetat: Binecuvântat este Cel ce vine să mântuiască toată lumea prin Cruce.

Schimbat-a, Iudee, Stăpânul sărbătorile tale în plângere după proorocie; că te-ai arătat ucigătoare de Dumnezeu, de Cel ce a schimbat oarecând piatra cea stâncoasă în izvoare de ape și în lacuri, precum cântă David.

Slavă..., a Treimii:

Străin lucru este celor fără de lege a Te slăvi pe Tine, Ființa cea fără de început, pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Stăpânia a toate Cea nezidită, prin Care s-a întemeiat toată lumea, cu voința puterii Tale celei dumnezeiești.

Și acum..., a Născătoarei:

Aducem Ție spre rugăciune pe Născătoarea de Dumnezeu; pentru rugăciunile ei și ale Apostolilor Tăi, fă-ne pe noi părtași bunătăților Tale, Stăpâne, și ne învrednicește, Mântuitorule, de lumina Învierii Tale.

Și iarăși Irmosul. Și celelelte, după obicei, și apolisul.

SE CUVINE A ȘTI: Că în această sfântă mare săptămână citim Psaltirea numai o dată, punând la Utrenie trei Catisme și la ceasurile al treilea și al șaselea, câte două, până miercuri, când se sfârșește. Doar în Sâmbăta Mare se cântă: Fericiți cei fără prihană... (Catisma a 17-a), iar la Vecernie se citește după obicei Catisma a 18-a. Trebuie să mai știm că în Săptămâna Patimilor ziua liturgică începe cu Utrenia și se termină cu Vecernia.

PRIVEGHEREA ÎN SFÂNTA ȘI MAREA LUNI

LA UTRENIE

După obicei șase psalmi, se cântă: Aliluia, pe glasul al 8-lea, cu glas mare și cântare dulce. Apoi se cântă tot așa troparul:

Iată Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iar nevrednică este iarăși cea pe care o va afla lenevindu-se. Vezi dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te dai morții și afară de împărăție să te încui; ci te deșteaptă strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeu; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

După aceasta, obișnuitele Catisme cu metanii.

După întâia Catismă, Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău...

Cinstitele Patimi au răsărit lumii în această zi, ca niște lumini de mântuire, că Hristos merge să pătimească din bunătatea Sa. Cel ce cuprinde toate cu palma, primește a fi răstignit pe lemn, ca să mântuiască pe om.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău...

Judecătorule cel nevăzut, cum Te-ai văzut cu trup și mergi să fii ucis de oameni fără de lege, judecând judecata noastră cu Patima Ta! Pentru aceasta laudă, mărire și slavă înălțând puterii Tale, Cuvinte, cu un glas le aducem Ție.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

După a treia Catismă, Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Ziua aceasta aduce luminat începuturile Patimilor Domnului; veniți dar, iubitorilor de prăznuire, să-L întâmpinăm cu cântări. Că Ziditorul merge să ia răstignire, întrebări și bătăi, judecat fiind de Pilat. Și încă lovit fiind de rob cu palma peste cap; toate va să le rabde, ca să mântuiască pe om. Pentru aceasta să zicem: Iubitorule de oameni, Hristoase Dumnezeule, dăruiește iertare de greșeale celor ce se închină cu credință preacuratelor Tale Patimi.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

Apoi: Și pentru ca să ne învrednicim noi... **Evanghelia de la Matei (21:18-43). După aceasta, Psalmul 50.** Mântuiește Dumnezeule poporul Tău..., Doamne miluiește (de 12 ori).

CANOANELE

TRICÂNTAREA

Alcătuire a lui Cosma.

Irmosul de două ori și troparele pe 12, cu stihul: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție. Aceasta se zice toată săptămâna și apoi, Irmosul într-amândouă stranele împreună.

Cântarea 1-a, glasul al 2-lea:**Irmosul:**

Celui ce marea cea neumblată și cu valuri, cu dumnezeiasca porunca Sa a uscat-o, și a trece pedestru prin ea pe poporul israelitenesc l-a povățuit; Domnului să-I cântăm, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Negrăită este smerenia Cuvântului lui Dumnezeu, că Hristos Însuși este Dumnezeu și Om; Dumnezeu nu răpire a fi socotindu-Se, când Se aseamănă în chip de rob, arată ucenicilor căci cu slavă S-a preaslăvit.

Însumi am venit să slujesc lui Adam celui ce sărăcise, cu al cărui chip m-am îmbrăcat de bunăvoie Eu, Ziditorul, bogat fiind cu Dumnezeirea, și să-Mi pun sufletul Meu răscumpărare pentru dânsul; Cel ce sunt nepătimitor cu Dumnezeirea.

Irmosul și ectenia mică.**CONDAC, glasul al 3-lea:**

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Iacov plângea pentru lipsa lui Iosif, și viteazul ședea în căruță, ca un împărat fiind cinstit; că plăcerilor egiptencei atunci nefăcându-se rob, s-a mărit în schimb de la Cel ce vede inimile oamenilor și dă cunună nesticăcioasă.

ICOS

Peste tânguire să mai adăugăm acum tânguire, și să vărsăm lacrimi, plângând împreună cu Iacov pe Iosif, cel vrednic de laudă și înțelept, pe cel ce s-a robit cu trupul, iar sufletul și l-a păzit nerobit; și a domnit peste tot Egiptul. Că Dumnezeu dă slugilot Sale cunună nesticăcioasă.

Cântarea a 8-a:**Irmosul:**

Înfrișatu-s-a de nespurcatul trup cel întru o podoabă cu sufletul, al tinerilor celor curați și s-a depărtat focul cel neîncetat, ce se hrănise cu multă uscătură; și văpaia cea pururea vie potolindu-se, cântare vecuitoare se cântă: Pe Domnul toate lucrurile laudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Atunci vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, de veți păzi poruncile Mele, zis-a Mântuitorul prietenilor Săi, mergând la Patimă; pace să aveți între voi și cu toți, și gândind la cele smerite vă veți înălța și Domn pe Mine cunoscându-Mă, laudați-Mă și Mă preainălțați întru toți vecii.

Rânduiala voastră a celor de un neam să vă fie potrivnică obiceiului păgânesc; că socoteala cea de sine volnică, este tiranie, nu sortul Meu. Deci cel ce voiește între voi să fie mai ales, să se facă mai mic decât toți ceilalți; și Domn pe Mine cunoscându-Mă, laudați-Mă, și Mă preainălțați întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Înfrișatu-s-a de nespurcatul trup...

Nu se cântă: Ceea ce ești mai cinstită... **ci îndată:**

Cântarea a 9-a:**Irmosul:**

Mărit-ai, Hristoase, pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, dintru care Ziditorul nostru, în trup pătimitor asemenea nouă Te-ai îmbrăcat, dezlegătorul greșealelor noastre. Pe a fericind-o toate neamurile, pe Tine Te slăvim.

Toată întinăciunea cea din patimi lepădând, cunoștință înțeleaptă vrednică de dumnezeiasca Împărăție luați, zis-ai mai înainte Apostolilor Tăi. Cel ce ești înțelepciunea a toate, întru care veți fi slăviți, strălucind mai luminat decât soarele.

Zis-ai, Doamne, ucenicilor Tăi: Uitându-vă la Mine, să nu gândiți cu mândrie, ci să vă plecați spre cele smerite. Beți paharul Meu, pe care Eu îl beau și veți fi slăviți cu Mine întru Împărăția Tatălui Meu.

Și iarăși Irmosul: Mărit-ai, Hristoase, pe Născătoarea... **Și o metanie până la pământ.**

Luminânda se zice de trei ori, rar și cu cântare dulce. Aceasta se cântă până la Joia cea Mare; însăși podobia, glasul al 3-lea:

Cămara Ta, Mântuitorul meu, o văd împodobită, și îmbrăcăminte nu am, ca să intru într-însa. Luminează-mi haina sufletului meu, Dătătorule de lumină, și mă mântuiește.

LA LAUDE**Se pun stihirile pe 4, glasul 1, însuși glasul:**

Mergând Domnul spre Patima cea de bunăvoie, a zis Apostolilor pe cale: Iată ne suim în Ierusalim, și Se va da Fiul Omului precum scrie pentru Dânsul. Să venim dar și noi cu gânduri curate, să mergem împreună cu Dânsul și împreună să ne răstignim; și pentru Dânsul să murim față de plăcerile lumești, ca să și viețuim împreună cu Dânsul și să-L auzim pe El, zicând: De acum nu Mă voi mai sui în Ierusalimul cel pământesc, ca să pătimesc; ci Mă voi sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru, și împreună vă voi înălța pe voi la Ierusalimul cel de sus, în Împărăția cerurilor (**de două ori**).

Glasul al 5-lea:

Ajungând noi, credincioșii, la Patima cea mântuitoare a lui Hristos Dumnezeu, să slăvim îndelungă-răbdarea Lui cea nespusă; ca prin milostivirea Lui să ne ridice cu El și pe noi, cei omorâți de păcat, ca un bun și de oameni iubitor (**de două ori**).

Slavă..., Și acum..., același glas:

Doamne, venind spre Patimă, întărind pe ucenicii Tăi, ai zis deosebi luându-i pe dânșii: Cum nu vă aduceți aminte de cuvintele Mele, pe care mai înainte le-am spus vouă, că este scris: că orice proroc nu va fi ucis într-altă parte, decât numai în Ierusalim? Acum dar a venit vremea de care am spus vouă: că iată Mă dau în mâinele păcătoșilor să Mă batjocorească; care și pe Cruce pironindu-Mă și dându-Mă îngropării, Mă vor socoti ca pe un mort urât. Însă, îndrăzniți, că a treia zi Mă voi scula, spre bucuria credincioșilor și spre viața veșnică.

LA STIHOAVNĂ

Stihira, glasul al 5-lea, însuși glasul:

Doamne, nepricepându-se mama fiilor lui Zevedei, pentru taina cea nespusă a rânduiei Tale, a cerut de la Tine, ca să dăruiești fiilor ei cinstea împărăției celei vremelnice. Dar în locul aceleia ai făgăduit prietenilor Tăi să bea paharul morții; care, înainte de a-l bea, Însuși ai zis că este curățitor de păcate. Pentru aceasta grăim Ție: Mântuirea sufletelor noastre, slavă Ție.

Stih: Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta ...

Doamne, învățând pe ucenicii Tăi să gândească cele mai desăvârșite, le-ai zis să nu se asemeni neamurilor, ca să stăpânească pe cei mai mici. Că nu va fi așa între voi, ucenicii Mei, că din voia Mea sunt sărac; ci cel mai mare dintre voi să fie slujitor tuturor, și cel ce stăpânește, ca cel stăpânit; și cel ales a fi mai întâi, ca cel mai de jos. Că și Eu însumi am venit ca să slujesc lui Adam celui ce sărăcise, și să-Mi dau sufletul răscumpărare pentru mulți, care Îmi cântă: Slavă Ție.

Stih, glasul al 8-lea: Și să fie lumina Domnului Dumnezeuului nostru peste noi...

Temându-ne, fraților, de pedeapsa smochinului celui uscat pentru nerodire, să aducem roade vrednice de pocăință lui Hristos, Celui ce ne dă mare milă.

Slavă..., Și acum..., **același glas:**

Adoua Evă aflând șarpele pe egipteanca, se nevoia să împiedice pe Iosif prin cuvinte cu momele; dar el, lăsându-și haina, a fugit de păcat. Și, fiind gol, nu s-a rușinat, ca și cel întâi-zidit mai înainte de călcarea poruncii. Pentru rugăciunile lui, Hristoase, miluiește-ne pe noi.

Apoi: Bine este a ne mărturisi Domnului... **Și celelalte după obicei, cu metanii.**
Apoi Apolisul: Domnul, Cel ce vine la patimă de bună voie, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru... **Tot acest apolis se zice și Marți și Miercuri.**

Se cuvine a ști: Că nu se citesc catisme la Ceasul întâi și la al nouălea, în Săptămâna aceasta Mare; ci numai cei trei Psalmi al Ceasului. Iar al treilea și al șaselea Ceas îl citim cu catisme.

LA CEASUL AL ȘASELEA

Troparul Proorociei, glasul al 6-lea:

Cu suflet umilit cădem înaintea Ta și ne rugăm Ție, Mântuitorul lumii. Că Tu ești Dumnezeuul celor ce se pocăiesc.

Slavă..., Și acum..., **tot aceasta.**

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Când a întors Domnul robia Sionului, ne-am umplut de mângâiere.

Stih: Atunci s-a umplut de bucurie gura noastră și limba noastră de veselie.

Din Proorocia, lui Iezechiel (1:1-20), citire:

În anul al treizecilea, în ziua a cincea a lunii a patra, când mă aflam între robi, la râul Chebar, mi s-au deschis cerurile și am văzut niște vedenii dumnezeiești. În ziua a cincea a lunii a patra, în anul al cincilea ai robirii regelui Ioiachim, a fost cuvântul Domnului către mine, preotul Iezechiel, fiul lui Buzi, preotul, la râul

Chebar, în țara Caldeilor. Acolo a fost peste mine mâna Domnului. Eu priveam și iată venea dinspre miazănoapte un vânt vijelios, un nor mare și un val de foc, care răspândea în toate părțile raze strălucitoare; iar în mijlocul focului strălucea ca un metal în văpaie. Și în mijloc am văzut ceva ca patru fiare, a căror înfățișare semăna cu chipul omenesc. Fiecare din ele avea patru fețe și fiecare din ele avea patru aripi. Picioarele lor erau drepte, iar copitele picioarelor lor erau cum sunt copitele picioarelor de vițel și scânteiau ca arama strălucitoare, iar aripile lor erau sprintene. De cele patru părți ele aveau sub aripi mâini de om și toate patru își aveau fețele lor și aripile lor. Aripile lor se atingeau una de alta, și când mergeau, fiarele nu se întorceau, ci fiecare mergea drept înainte. Fețele lor? - Toate patru aveau câte o față de om înainte, toate patru aveau câte o față de leu la dreapta, toate patru aveau câte o față de bou la stânga și toate patru mai aveau și câte o față de vultur în spate. Fețele lor și aripile lor erau despărțite în partea de sus, și, la fiecare, două din aripi erau întinse, iar două le acopereau trupul. Fiecare fiară mergea drept înainte și mergea încotro îi dădea duhul să meargă și în mersul său nu se întorcea. Înfățișarea acestor fiare se aseamăna cu înfățișarea cărbunilor aprinși, cu înfățișarea unor făclii aprinse; printre fiare curgea foc, iar din foc țâșneau raze și fulgere. Fiarele alergau înainte și înapoi iute ca fulgerul. Când mă uitam eu la fiare, iată am văzut jos, lângă aceste fiare, câte o roată la fiecare din cele patru fețe ale lor. Aceste roți, după înfățișarea lor, parcă erau de crisolit, iar după făptură toate aveau aceeași înfățișare. Și după alcătuirea și după făptura lor ele parcă erau vârâte una în alta. Ele înaintau în toate cele patru părți, și în timpul mersului nu se întorceau. Obezile lor formau un cerc larg și de o înălțime înfricoșătoare și aceste obezi la toate patru erau pline de ochi de jur împrejur. Când mergeau fiarele, mergeau și roțile de lângă ele, și când se ridicau fiarele de la pământ, se ridicau și roțile. Ele mergeau încotro le da duhul să meargă și roțile se ridicau împreună, căci duh de viață era și în roți.

PROCHIMEN, glasul al 6-lea:

De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc.

Stih: De n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește.

Apoi: Degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale... Sfinte Dumnezeule... **cu închinăciuni. Și după Tatăl nostru... Condacul zilei. Doamne miluiește ...(de 40 de ori). Și celelalte, după obicei.**

VECERNIA CU LITURGHIA DARURILOR ÎNAINTEȘFINȚITE, LUNI SPRE SEARĂ

După Psalmul cel începător, obișnuita catismă: Către Domnul când m-am necăjit...
La Doamne, strigat-am... se pun stihurile pe 10, glasul 1, însuși glasul:

Mergând Domnul spre Patima cea de bunăvoie, a zis Apostolilor pe cale: Iată ne suim în Ierusalim, și Se va da Fiul Omului, precum scrie pentru Dânsul. Să venim dar și noi cu gânduri curate, să mergem împreună cu Dânsul și împreună să ne răstignim; și pentru Dânsul să murim față de plăcerile lumesti, ca să și viețuim împreună cu Dânsul și să-L auzim pe El zicând: De acum nu Mă voi mai sui în Ierusalimul cel pământesc, ca să pățimesc; ci Mă voi sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, și la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru; și împreună vă voi înălța pe voi la Ierusalimul cel de sus, în Împărăția cerurilor (de două ori).

Glasul al 5-lea:

Ajungând noi credincioșii la Patima cea mântuitoare a lui Hristos Dumnezeu, să slăvim îndelungă-răbdarea Lui cea nespūsă; ca prin milostivirea Lui să ne ridice împreună și pe noi, cei omorâți de păcat, ca un bun și de oameni iubitor (de două ori).

Doamne, venind spre Patimă, întărind pe ucenicii Tăi, ai zis deosebi luându-i pe dâșii: Cum nu vă aduceți aminte de cuvintele Mele, pe care mai înainte le-am spus

vouă, că este scris că orice proroc nu va fi ucis într-altă parte, decât numai în Ierusalim? Acum dar a venit vremea de care am spus vouă: că iată Mă dau în mâinele păcătoșilor să Mă batjocorească; care și pe Cruce pironindu-Mă și dându-Mă îngropării, Mă vor socoti ca pe un mort urât. Însă îndrăzniți, că a treia zi Mă voi scula, spre bucuria credincioșilor și spre viața veșnică (**de două ori**).

Doamne, nepricepându-se mama fiilor lui Zevedei, pentru taina cea nespusă a rânduiei Tale, a cerut de la Tine, ca să dăruiești fiilor ei cinstea împărăției celei vremelnice. Dar în locul aceleia ai făgăduit prietenilor Tăi să bea paharul morții; care, înainte de a-l bea, Însuși ai zis că este curățitor de păcate. Pentru aceasta grăim Ție: Mântuirea sufletelor noastre, slavă Ție (**de două ori**).

Doamne, învățând pe ucenicii Tăi să gândească cele mai desăvârșite, le-ai zis să nu se asemeni neamurilor, ca să stăpânească pe cei mai mici. Că nu va fi așa între voi, ucenicii Mei, că din voia Mea sunt sărac; ci cel mai mare dintre voi să fie slujitor tuturor, și cel ce stăpânește, ca cel stăpânit; și cel ales a fi mai întâi, ca cel mai de jos. Că și Eu însumi am venit ca să slujesc lui Adam celui ce sărăcise, și să-Mi dau sufletul răscumpărare pentru mulți, care Îmi cântă: Slavă Ție.

Glasul al 8-lea:

Temându-ne, fraților, de pedeapsa smochinului celui uscat pentru nerodire, să aducem roade vrednice de pocăință lui Hristos, Celui ce ne dă mare milă.

Slavă..., Și acum..., **același glas:**

Adoua Evă aflând șarpele pe egipteanca, se nevoia să împiedice pe Iosif prin cuvinte cu momele; dar el, lăsându-și haina, a fugit de păcat. Și, fiindgol, nu s-a rușinat, ca și cel întâi-zidit mai înainte de călcarea poruncii. Pentru rugăciunile lui, Hristoase, miluiește-ne pe noi.

Apoi Intrarea cu Evanghelia: Lumină lină...

PROCHIMEN, glasul al 6-lea:

Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

Stih: Fericiți toți cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui.

De la Ieșire (1:1-20), citire:

Numele fiilor lui Israel, care au intrat în Egipt împreună cu Iacov, tatăl lor, aducând fiecare toată casa sa, sunt acestea: Ruben, Simeon, Levi și Iuda; Isahar, Zabulon și Veniamin; Dan, Neftali, Gad și Așer. Sufletele însă ieșite din Iacov erau de toate șaptezeci și cinci, iar Iosif era de mai înainte în Egipt. Dar au murit și Iosif și toți frații lui și toți cei de pe vremea lor. Iar fiii lui Israel s-au născut în număr mare și s-au înmulțit, au crescut și s-au întărit foarte, foarte tare, și s-a umplut țara de ei. Dar s-a ridicat alt rege peste Egipt, care nu cunoscuse pe Iosif. Acesta a zis către poporul său: "Iată, neamul fiilor lui Israel e mulțime mare și e mai tare decât noi. Veniți dar să-i împilăm, ca să nu se mai înmulțească și ca nu cumva la vreme de război să se unească cu vrăjmașii noștri și, bătându-ne, să iasă din țara noastră!" De aceea au pus peste ei supraveghetori de lucrări, ca să-i împileze cu munci grele. Atunci a zidit Israel cetăți tari lui Faraon: Pitom și Ramses, care serveau lui Faraon ca hambare, și cetatea On sau Iliopolis. Însă cu cât îi împilau mai mult, cu atât mai mult se înmulțeau și se întăreau foarte, foarte tare, așa că Egiptenii se îngrozeau de fiii lui Israel. De aceea Egiptenii sileau încă și mai strașnic la muncă pe fiii lui Israel și le făceau viața amară prin munci grele, la lut, la cărămidă și la tot felul de lucru de câmp și prin alte felurite munci, la care-i sileau cu strășnicie. Ba, regele Egiptului a poruncit moașelor evreiești, care se numeau: una șifra și alta Pua, și le-a zis: "Când moșiți la evreice, să luați seama când nasc: de va fi băiat, să-l omorâți, iar de va fi fată, să o cruțați!" Moașele însă s-au temut de Dumnezeu și n-au făcut cum le poruncise regele Egiptului, ci au lăsat și pe băieți să trăiască.

Atunci a chemat regele Egiptului pe moașe și le-a zis: "pentru ce ați făcut așa și ați lăsat să trăiască și copiii de parte bărbătească?" Iar moașele au răspuns lui Faraon: "Femeile evreice nu sunt ca egiptencele, ci ele sunt voinice și nasc până nu vin moașele la ele". De aceea Dumnezeu a făcut bine moașelor, iar poporul lui Israel se înmulțea și se întărea mereu.

PROCHIMEN, glasul al 8-lea:

Vă binecuvântăm pe voi întru numele Domnului.

Stih: De multe ori s-au luptat cu mine din tinerețile mele și nu m-au biruit.

De la Iov (1:1-12), citire:

Era odată în ținutul Uz un om pe care îl chema Iov și acest om era fără prihană și drept; se temea de Dumnezeu și se ferea de ce este rău. Și i s-au născut șapte feciori și trei fete. El avea șapte mii de oi, trei mii de cămile, cinci sute de perechi de boi și cinci sute de asini și mulțime mare de slugi. Și omul acesta era cel mai de seamă dintre toți răsăritenii. Feciorii lui se duceau unul la altul și făceau ospete în casele lor, fiecare la ziua lui, și trimiteau să cheme pe surorile lor ca să mănânce și să bea cu ei. Și apoi, când isprăveau zilele petrecerii lor, Iov chema și sfințea pe feciorii săi și se scula dis-de-dimineată și aducea arderi de tot, după numărul lor al tuturor, căci Iov zicea: "Se poate ca feciorii mei să fi păcătuit și să fi cugetat cu păcat împotriva lui Dumnezeu". Și așa făcea Iov mereu. Dar într-o zi îngerii lui Dumnezeu s-au înfățișat înaintea Domnului și Satan a venit și el printre ei. Atunci Domnul a zis către Satan: "De unde vii?" Iar Satan a răspuns Domnului și a zis: "Am dat târcoale pe pământ și m-am plimbat în sus și în jos". Și Domnul a zis către Satan: "Te-ai uitat la robul Meu Iov, că nu este nici unul ca el pe pământ fără prihană și drept și temător de Dumnezeu și care să se ferească de ce este rău?" Dar Satan a răspuns Domnului și a zis: "Ore degeaba se teme Iov de Dumnezeu? N-ai făcut Tu gard în jurul lui și în jurul casei lui și în jurul a tot ce este al lui, în toate părțile și ai binecuvântat lucrul mâinilor lui și turmele lui au umplut pământul? Dar ia întinde mâna Ta și atinge-Te de tot ce este al lui, să vedem dacă nu Te va blestema în față!" Atunci Domnul a zis către Satan: "Iată, tot ce are el este în puterea ta; numai asupra lui să nu întinzi mâna ta". Și Satan a pierit din fața lui Dumnezeu.

Apoi: Să se îndrepteze rugăciunea mea... După aceasta, Evanghelia de la Matei (24:3-35) și cealaltă rânduială a Liturghiei Darurilor Înaintesfințite, după obicei. Tot așa se face și în Marțea și în Miercurea cea Mare.

Iar de nu este Liturghie, la Doamne, strigat-am... se cântă jumătate din stihiri pe 6. Stihiri, glasul 1: Mergând Domnul spre patima cea de bună voie... (de două ori), glasul al 5-lea: Ajungând noi credincioșii (de două ori). Doamne, nepricepându-se mama fiilor lui Zevedei, pentru taina cea nespusă... (de două ori). Slavă..., Și acum..., glasul al 5-lea: Doamne, venind spre patimă...

După aceasta, Intrarea cu Evanghelia. Lumină lină...

Apoi Prochimenul, Paremiile, Evanghelia, și: Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta... Ectenia: Să plinim rugăciunile noastre cele de seară, Domnului.

La Stihavnă, din aceleași stihiri, Stihira glasului al 5-lea: Doamne, învățând pe ucenicii Tăi... Stih: Către Tine am ridicat ochii mei... Și iar aceeași stihiră. Stih: Miluiește-ne pe noi, Doamne, Glasul al 8-lea: Temându-ne fraților, de pedeapsa smochinului..., Slavă..., Și acum..., același glas: A doua Evă aflând șarpele...

Apoi: Acum slobozește pe robul Tău... Și celelalte după obicei, cu metanii. Și după: Sfinte Dumnezeule..., cel din urmă Tatăl nostru... Și Condacul zilei: Iacov plângea pentru lipsa lui Iosif..., Doamne miluiește (de 12 ori).

La masă ne îndestulăm cu mâncare uscată; și precum săptămâna dintâi a Sfântului Post, așa și aceste zile, Lunea cea mare, Marți și Miercuri se cuvine a le petrece cu post aspru.

PAVECERNIȚA MARE

Se citește după obicei, cu metaniile și troparele cele obișnuite, la care se cântă:

TRICÂNTAREA

Alcătuire a lui Andrei Criteanul.

Cântarea a 2-a, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Ia aminte cerule și voi grăi și voi lăuda pe Hristos, Cel ce a venit din Fecioara cu trup.

Să mergem împreună cu Hristos la Muntele Măslinilor, și în taină cu Apostolii să petrecem împreună cu Dânsul.

Socotește, smerita mea inimă, ce este pilda morții, de care mai înainte a zis Hristos, și te trezește măcar acum.

Gătește-te însuți, o suflete al meu, spre moarte; că s-a apropiat venirea Judecătorului celui nemitarnic.

A Născătoarei:

Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, una prealăudată, roagă pe Fiul tău pentru robii tăi.

Altă Tricântare, glas același:

Irmosul:

Vedeți, vedeți, că Eu sunt Dumnezeu, Care am trecut oarecând pe Israel prin Marea Roșie, și l-am hrănit și l-am mântuit, și din robia lui Faraon l-am liberat.

Vedeți, vedeți, că Eu sunt Dumnezeu, Cel mai înainte de facerea tuturor și mai înainte de întemeierea cerului și a pământului; și știu toate, ca Cel ce sunt tot în Tatăl și pe Dânsul tot Îl port întru Mine.

Cu cuvântul am făcut cerul și pământul, că eram împreună cu Tatăl; și cu cuvântul port toate, ca un Cuvânt și Înțelepciune, putere și chip, împreună-locuitor și întocmai lucrător.

Cine a pus vremile? Cine păzește veacurile? Cine hotărăște și împreună mișcă toate? Fără numai Cel ce este fără început, pururi împreună cu Tatăl, ca raza în lumină.

O, nemăsurată iubirea Ta de oameni, Iisuse! Că ne-ai arătat nouă mai înainte vremea sfârșitului, ascunzând ceasul și adevărind arătat semnele lui.

Toate le știi, toate le cunoști, Iisuse, ca Cel ce ai întru Tine dumnezeiește toată vrednicia părintească, și porți în Tine firește pe tot Duhul Sfânt cel pururi vecuitor, împreună cu Tatăl.

Stăpâne Doamne, Făcătorul veacurilor, învrednicește-ne pe noi să auzim atunci acel sfânt glas, care va chema pe cei aleși ai Tatălui, la Împărăția Cerurilor.

Slavă..., a Treimii:

Treime fără început, nezidită, Unime nedespărțită, ceea ce ești trei și una; Tată și Fiu și Duh, un Dumnezeu, primește cântare din limbile cele de lut, ca din guri de văpaie.

Și acum..., a Născătoarei:

Locaș sfânt lui Dumnezeu te-ai arătat Fecioară, că întru tine sălășluindu-Se Împăratul cel ceresc trupește, a ieșit frumos, înnoind iarăși pe om întru Sine dumnezeiește.

SEDEALNA, glasul al 2-lea:

Podobie: Ceea ce ești izvorul milei...

Îndemnându-Te din milostivire, Hristoase, ai mers de bunăvoie să pătimești, Făcătorule de bine, vrând să ne izbăvești pe noi din patimi și de osânda cea din iad. Pentru aceasta laudăm cinstitele Tale Patimi, și slăvim Mântuitorule, milostivirea Ta cea preainaltă.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Îngerii și cerurile, pe Cel ce Se poartă pe scaunul măririi, și ca un Dumnezeu este laudat neîncetat, binecuvântați-L, laudați-L și preainălțați-L în toți vecii.

Cu adevărat ai auzit, suflete, în ce chip mai înainte a vestit Hristos dumnezeieștilor Săi ucenici, spunându-le sfârșitul; tu, cunoscându-ți sfârșitul, gătește-te dar, că vine vremea sfârșitului.

Cunoști, suflete cel neroditor, pilda slugii celei viclene; teme-te și nu fi nepurtător de grijă de darul ce ai luat, nu ca să-l ascunzi în pământ, ci ca să faci neguțătorie.

Să-ți lumineze candela ta, să se toarne în ea și untdelemn, ca și fecioarelor milostivirea; ca să afli atunci, suflete al meu, deschisă camera cea de nuntă a lui Hristos.

Fuga cea din ziua sâmbetei și de iarnă, spunând-o Învățătorul, cu pildă grăiește de tulburarea veacului de acum celui de al șaptelea, întru care va veni ca iarna sfârșitul.

Ca iuțimea fulgerului ce trece, așa va fi atunci venirea cea înfricoșătoare a Stăpânului tău, suflete al meu. Auzit-ai? Nevoiește-te dar să fii gata.

Cnd va veni Judecătorul cu mii și miriade de cete și de Puteri îngerești, ce frică va fi atunci, suflete al meu! Ce cutremur! Vai mie, când vor sta toți goi.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Un Dumnezeu este Treimea, nemutându-Se Tatăl în a fi Fiu, nici Fiul schimbându-Se în purcedere; ci, osebite și împreună pe câte treile, o lumină, un Dumnezeu slăvesc în veci.

Și acum..., a Născătoarei:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, primește rugăciunea noastră, Dumnezeule; și trimite milele Tale spre toți din destul, și dă pacea Ta poporului Tău.

Irmosul:

Să laudăm bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Nașterea pururea Fecioarei ceea ce s-a arătat mai înainte în munte primitului de Lege, prin foc și prin rug, spre mântuirea noastră a credincioșilor, cu cântări neîncetate o mărim.

Auzit-ai, suflete, pe Judecătorul strigând dinainte, și învățându-te pentru vremea sfârșitului, gătește-ți lucrurile cele de ieșire de aici; ca nu cumva să te lepede Dumnezeu ca pe un netrebnic.

De la smochin te învață, o suflete, pentru sfârșit; când îi sunt tinete frunzele și-i odrăslesc ramurile, iată după aceea vine vremea secerișului; și tu, când vei vedea acestea, să cunoști că este lingă uși.

Cine altul, afară de Tine, știe pe Tatăl Tău? Sau cine afară de Tine știe ceasul sau ziua? Că în Tine sunt toate vistierile înțelepciunii, Hristoase Dumnezeule.

Cărțile se vor deschide atunci, când se vor pune scaunele, și se vor vădi faptele stând toți goi; că toate sunt descoperite înainte lui Dumnezeu.

Vine Judecătorul tuturor spre scoatere la judecată; Cel ce șade pe scaun de heruvimi, și a stat înaintea lui Pilat ca un vinovat, și a pățimit toate, ca să mântuiască pe Adam.

Apropiatu-s-au nouă Paștile cele mari și dumnezeiești. Că Hristos ne învață, că vor fi după două zile, mai înainte însemnând ziua Patimii, în care Se va aduce jertfă Tatălui.

Lângă Crucea Ta, Mântuitorule, stând Maica Ta, și văzând junghierea Ta cea fără dreptate, a strigat: Vai mie, Fiul meu, lumina cea neapusă! Strălucește lumină tuturor, Soare al slavei.

Slavă..., a Treimii:

O, Unime Sfântă, Treime ce ești o Dumnezeire și Treime-Unime, Dumnezeule, fire în trei Fețe, slavă de o cinste și nedespărțită, izbăvește sufletele noastre din primejdii.

Și acum..., a Născătoarei:

Primește, Hristoase, pe Maica Ta, în rugăciune, ca prin mijlocirile ei să împaci lumea, să întărești sceptrurile împărăției, și să unești într-una Bisericile Tale.

Apoi, Irmosul Cântării a 9-a: Nașterea pururea-Fecioarei... Și metanie până la pământ. Sfinte Dumnezeule... Și după Tatăl nostru... Condacul zilei.

Apoi: Doamne al puterilor fii cu noi... Și cealaltă rânduială, după obicei.

PRIVEGHEREA ÎN SFÂNȚA ȘI MAREA ZI MARȚI

LA UTRENIE

Aliluia, pe glasul al 8-lea, troparul: Iată Mirele vine în miezul nopții... de la Privegherea de Luni, de trei ori. Apoi, obișnuitele Catisme.

După întâia Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Pe Mirele, fraților, să-L iubim, candelile noastre să le îngrijim, în virtuți strălucind și în credință dreaptă; ca să intrăm împreună cu Dânsul la nuntă gătiți, cu fecioarele cele înțelepte ale Domnului. Că Mirele, ca un Dumnezeu, dă tuturor dar cunună nestrucăcioasă.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta...

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Sfat al fărădelegii asupra Ta, Mântuitorule, adunând din pizmă cu viclenie preoții și cărturarii, au îndemnat pe Iuda la vânzare. Pentru aceasta ieșind fără de rușine, a grăit asupra Ta mulțimii celei fără de lege, zicând: Ce-mi veți da mie și eu voi da pe El în mâinele voastre? Mântuiește sufletele noastre, Doamne, de osânda acestuia.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

După a treia Catismă, Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Iuda, cel cu mintea iubitoare de argint, s-a întărâtat asupra învățătorului, vrăjmașul; s-a sfătuit, a gândit vânzarea, a căzut din lumină, primind întunericul; a tocmit prețul și a vândut pe Cel fără de preț. Pentru aceasta a și aflat răsplătire, precum a făcut ticălosul: spânzurare și moarte cu durere. Pe noi izbăvește-ne, Hristoase, Dumnezeule de parte lui, iertare de greșeale dăruind celor ce prăznuim, cu dragoste, preacuratele Tale patimi.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

Apoi Evanghelia de la Matei (22:15-23:39). Psalmul 50.

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... Doamne miluiește (de 12 ori). Și ecfonisul: Cu mila și cu îndurările... Îndată Ectenia mică.

CONDAC, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

La ceasul sfârșitului, suflete, gândind, și de tăierea smochinului temându-te, talentul cel dat ție cu iubire de osteneală, lucrează-l, ticăloase, priveghind și grăind: Să nu rămânem afară din camera lui Hristos.

ICOS

Pentru ce te lenevești, ticălosul meu suflet? Pentru ce ți se nălucesc fără de vreme griji netrebnice? Pentru ce te zăbovești cu lucruri trecătoare? Ceasul cel de apoi acum este, și ne vom despărți de la acestea de aicea. Până când ai vreme, trezește-te, grăind: Greșit-am Ție, Mântuitorul meu, să nu mă tai ca pe smochinul cel neroditor; ci ca un

îndurat milostivește-Te, Hristoase, spre mine, cel ce grăiesc cu frică: Să nu rămân afară din camera lui Hristos.

TRICĂNTAREA

Alcătuire a lui Cosma.

**Irmosul de două ori, cu troparele pe 12,
apoi iarăși Irmosul în amândouă stranele împreună.**

Cântarea a 8-a, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Poruncii tiranice cei trei cuvioși tineri nesupunându-se, în cuptor fiind aruncați au mărturisit pe Dumnezeu cântând: Bindecuvântați lucrurile Domnului pe Domnul.

Să lepădăm lenea departe de la noi, și să întâmpinăm pe Hristos, Mirele cel fără de moarte, cu făclii luminoase și cu cântări, grăind: Bindecuvântați lucrurile Domnului pe Domnul.

Să avem din destul în vasele sufletului nostru untdelemn de împărtășire, ca nefăcând vremea răsplătirilor vreme de cumpărare, să cântăm: Bindecuvântați lucrurile Domnului pe Domnul.

Câți ați luat talantul de la Dumnezeu, înmulțiți-vă harul încă pe atâta, cu ajutorul lui Hristos, Celui ce l-a dat, cântând: Bindecuvântați lucrurile Domnului pe Domnul.

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Și iarăși Irmosul: Poruncii tiranice...

Nu se cântă: Ceea ce ești mai cinstită... **ci îndată:**

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Ceea ce pe Dumnezeu cel neîncăput, în pântece L-ai încăput și bucurie lumii ai născut, pe tine te laudăm, Preasfântă Fecioară.

Zis-ai ucenicilor, Bunule, privegheați, că nu știți ceasul în care va veni Domnul, să răsplătească fiecăruia.

La a doua venire a Ta, cea înfricoșătoare, Stăpâne, să mă rânduiești împreună cu oile cele de-a dreapta, trecând cu vederea mulțimea greșalelor mele.

Iar în loc de: Cuvine-se cu adevărat..., **se zice Irmosul:** Ceea ce pe Dumnezeu...

Luminânda: Camera Ta, Mântuitorul meu... **de 3 ori.**

LA LAUDE

Se pun stihirile pe patru și se cântă stihiri idiomele, repetându-le, glasul 1:

Întru strălucirile sfinților Tăi cum voi intra eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să intru împreună în cameră, haină mă vedește, că nu este de nuntă, și legat mă vor scoate îngerii afară. Curățește-mi, Doamne, întinăciunea sufletului meu, și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni (**de două ori**).

Glasul al 2-lea:

De lenea sufletului dormitând eu, Hristoase, Mirele nostru, n-am agonisit candelă aprinsă din virtuți, și m-am asemănat fecioarelor celor neînțelepte, trândăvind în vremea lucrării. Stăpâne, nu-mi închide milostivirile îndurărilor Tale, ci scuturând somnul meu cel întunecat, scoală-mă și mă primește în cămara Ta, împreună cu fecioarele cele înțelepte, unde este glasul cel curat al celor ce prăznuiesc și cântă neîncetat: Doamne, slavă Ție(de două ori**).**

Slavă..., Și acum..., **glasul al 4-lea:**

Auzind, suflete, de osânda celui ce a ascuns talantul, nu ascunde cuvântul lui Dumnezeu, ci vestește minunile Lui, ca înmulțind harul, să intri întru bucuria Domnului Tău.

LA STIHOAVNĂ

Aceste stihiri idiomele, glasul al 6-lea:

Veniți, credincioșilor, să lucrăm Stăpânului cu osârdie, că împarte slugilor bogăție; și fiecare din noi să înmulțim talantul harului după măsură. Unul să aducă înțelepciune prin fapte bune; iar altul să săvârșească slujba luminării; credinciosul să împărtășească cuvântul său celui ce nu știe tainele, și altul să-și împartă bogăția săracilor. Că așa vom înmulți împrumutul. Și ca niște economi credincioși ai harului, ne vom învrednici de bucuria Stăpânului. De care învrednicește-ne pe noi, Hristoase, Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Stih: Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta, Doamne...

Când vei veni întru slavă, Iisuse, cu puterile îngerești, și vei șede pe scaunul de judecată, să nu mă desparți pe mine, Păstorule cel bun; că știi căile cele de-a dreapta, iar cele de-a stânga sunt strâmbe. Deci să nu mă pierzi împreună cu caprele, pe mine cel înțelenit în păcat. Ci numărându-mă cu oile cele de-a dreapta, să mă mântuiești, ca un iubitor de oameni.

Stih: Și să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi...

Mire, Cel ce ești mai frumos cu podoaba decât toți oameni, Care ne-ai chemat pe noi la ospățul cel duhovnicesc al nunții Tale, dezbracă-mă de chipul cel ticălos al greșelelor mele, prin împărtășirea pătimirilor Tale, și împodobindu-mă cu haina slavei frumuseții Tale, fă-mă împreună-șezător luminat la masa împărăției Tale, ca un milostiv.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 7-lea:**

Iată că își încredințează Stăpânul talantul Său ție, suflete al meu. Primește darul cu frică, împrumută pe Cel ce ți l-a dat, împarte-l la săraci și câștigă prieten pe Domnul, ca să stai de-a dreapta Lui, când va veni cu slavă și vei auzi glasul cel fericit: Intră slugă întru bucuria Domnului tău. Căreia mă învrednicește pe mine cel rătăcit, Mântuitorule, pentru mare mila Ta.

Cealaltă rânduială, după obicei. Ceasurile cu obișnuitele Catisme și citirea Evangheliei.

LA CEASUL AL ȘASELEA

Troparul Proorociei, glasul 1:

Iartă-ne de prisosit, Mântuitorule, nouă, celor ce am greșit fără de măsură, și ne învrednicește să ne închinăm sfintei Învierii Tale fără osândă; pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, Unule, mult-Milostive.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

PROCHIMEN, glasul al 6-lea:

Că la Domnul este mila și multă mântuire la El și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu.

Din Proorocia lui Iezechiel (I, 21-28), citire:

Când mergeau acelea, mergeau și acestea, și când acelea se opreau, se opreau și acestea; iar când acelea se ridicau de la pământ, atunci împreună cu ele se ridicau și roțile, pentru că duh de viață era și în roți. Deasupra capetelor fiarelor se vedea un fel de boltă, întinsă sus, deasupra capetelor lor, care semăna cu cristalul cel mai curat; iar sub bolta aceasta erau întinse aripile fiarelor una spre alta, și fiecare fiară mai avea câte două aripi, care le acopereau trupurile; Când mergeau fiarele, auzeam fâlfâitul aripilor lor, ca un vuiet de ape mari, ca glasul Celui Atotputernic zgomot strașnic, ca zgomotul dintr-un lagăr ostășesc; iar când ele se opreau, își lăsau aripile în jos. După ce fiarele se opreau și își lăsau aripile în jos, zgomotul se auzea încă sub bolta ce se întindea deasupra capetelor lor. Pe bolta de deasupra capetelor fiarelor era ceva care semăna cu un tron și la înfățișare era ca piatra de safir; iar sus pe acest tron era ca un chip de om. Și am mai văzut ceva, ca un metal înroșit în foc, ca niște foc, sub care se afla acel chip de om și care lumina împrejur; de la coapsele acelui chip de om în sus și de la coapsele chipului aceuia în jos se vedea un fel de foc, un fel de lumină strălucitoare care-l împresura de jur împrejur. Cum este curcubeul ce se află pe cer la vreme de ploaie, așa era înfățișarea acelei lumini strălucitoare care-l înconjura. Astfel era chipul slavei Domnului. Și când am văzut eu aceasta, am căzut cu fața la pământ.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Să nădăjduiască Israel în Domnul, de acum și până în veac.

Stih: Doamne, nu s-a mândrit inima mea, nici nu s-au înălțat ochii mei.

Și celelalte toate, precum s-a arătat Luni.

VECERNIA CU LITURGHIA DARURILOR ÎNAINTEȘFINȚITE, MARȚI SPRE SEARĂ

După Psalmul începător, obișnuita Catismă.

La Doamne, strigat-am... se pun stihirile pe 10. Și se cântă aceste stihiri idiomele, glasul 1:

În strălucirile sfinților Tăi, cum voi intra eu nevrednicul? Că de voi cuteza să intru împreună în cămară, haina mă vădește că nu este de nuntă, și legat mă vor scoate îngerii afară. Curățește-mi, Doamne, întinăciunea sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni (de două ori).

Glasul al 2-lea:

De lenea sufletului meu dormitând eu, Mire-Hristoase, n-am agonisit candelă aprinsă din virtuți și m-am asemănat fecioarelor celor neînțelepte, trândăvind în vremea lucrării. Stăpâne, nu-mi închide milostivirile îndurărilor Tale, ci scuturând somnul meu cel întunecat, scoală-mă și mă primește în cămara Ta, împreună cu

fecioarele cele înțelepte, unde este glasul cel curat al celor ce prăznuiesc și cântă neîncetat: Doamne, slavă Ție (**de două ori**).

Glasul al 4-lea:

Auzind, suflete, de osânda celui ce a ascuns talantul, nu ascunde cuvântul lui Dumnezeu, ci vestește minunile Lui, ca înmulțind harul să intri întru bucuria Domnului tău (de două ori).

Glasul al 6-lea:

Veniți, credincioșilor, să lucrăm Stăpânului cu osârdie, că împarte slugilor bogăție; și fiecare din noi să înmulțim talantul harului după măsură. Unul să aducă înțelepciune prin fapte bune; iar altul să săvârșească slujba luminării; credinciosul să împărtășească cuvântul său celui ce nu știe tainele, și altul să-și împartă bogăția săracilor. Că așa vom înmulți împrumutul. Și ca niște economi credincioși ai harului, ne vom învrednici de bucuria Stăpânului. De care învrednicește-ne pe noi, Hristoase, Dumnezeule, ca un iubitor de oameni (de două ori).

Când vei veni întru slavă, Iisuse, cu puterile îngerești, și vei șede pe scaunul de judecată, să nu mă desparți pe mine, Păstorule cel bun; că știi căile cele de-a dreapta, iar cele de-a stânga sunt strâmbe. Deci să nu mă pierzi împreună cu caprele, pe mine cel înțelenit în păcat. Ci numărându-mă cu oile cele de-a dreapta, să mă mântuiești, ca un iubitor de oameni.

Mire, Cel ce ești mai frumos cu podoaba decât toți oamenii, Care ne-ai chemat pe noi la ospățul cel duhovnicesc al nunții Tale, dezbracă-mă de chipul cel ticălos al greșelilor mele, prin împărtășirea pătimirilor Tale, și împodobindu-mă cu haina slavei frumuseții Tale, fă-mă împreună-șezător luminat la masa împărăției Tale, ca un Milostiv.

Slavă..., Și acum..., glasul al 7-lea:

Iată că își încredințează Stăpânul talantul Său ție, suflete al meu. Primește darul cu frică, împrumută pe Cel ce ți l-a dat, împarte-l la săraci și câștigă prieten pe Domnul, ca să stai de-a dreapta Lui, când va veni cu slavă și vei auzi glasul cel fericit: Intră slugă întru bucuria Domnului tău. Căreia mă învrednicește pe mine cel rătăcit, Mântuitorule, pentru mare mila Ta.

Intrarea cu Evanghelia. Lumină lină...

PROCHIMEN, glasul al 6-lea:

Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale.

Stih: Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețele lui.

De la Ieșire (2:5-10), citire:

Atunci s-a pogorât fata lui Faraon la râu să se scalde, și roabele ei o însoriră pe malul râului. Și văzând coșul în păpuris, ea a trimis pe una din roabele sale să-l aducă. Și, deschizându-l, a văzut copilul: era un băiat care plângea. Atunci i s-a făcut milă de el fetei lui Faraon și a zis: "Acesta este dintre copiii Evreilor". Iar sora copilului a zis către fata lui Faraon: "Voiești să mă duc să-ți chem o doică dintre evreice, ca să alăpteze copilul?" Fata lui Faraon i-a zis: "Du-te!" și s-a dus copila și a chemat pe mama pruncului. Atunci fata lui Faraon i-a zis: "Ia-mi copilul acesta și mi-l alăptează, că eu am să-ti plătesc!" și a luat femeia copilul și l-a alăptat. După ce a crescut copilul, doica l-a dus la fata lui Faraon și i-a fost ca fiu și i-a pus numele Moise, pentru că își zicea: "Din apă l-am scos!"

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Iată acum ce este bun și ce este frumos, decât numai a locui frații împreună.

Stih: Acesta este ca mirul pe cap, care se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron.

De la Iov (1:13-22), citire:

Într-o zi, când feciorii și fetele lui Iov mâncau și beau vin în casa fratelui lor mai mare, a sosit un vestitor la Iov și i-a spus: "Boii erau la arătură și asinele pășteau pe lângă ei; Atunci Sabeenii au năvălit asupra lor, au pus mâna pe vite, și pe robi i-au trecut prin ascuțișul sabiei. Și am scăpat numai eu singur și am venit să-ți dau de veste!" Nu a sfârșit vorba bine și altul a sosit și a spus: "Focul lui Dumnezeu a căzut din cer și a ars oile tale și pe robii tăi și i-a mistuit. Și am scăpat numai eu singur și am venit să-ți dau de veste!" Nu a sfârșit vorba bine și altul a sosit și a spus: "Caldeii, împărțiți în trei cete, au dat năvală peste cămilele tale și le-au ridicat și pe robi i-au trecut prin ascuțișul sabiei. Și am scăpat numai eu singur și am venit să-ți dau de veste!" Nu sfârșise vorba bine și altul a sosit și a spus: "Feciorii tăi și fetele tale mâncau și beau vin în casa fratelui lor mai mare, și iată că un vânt puternic s-a stârnit dinspre pustiu și a izbit în cele patru colțuri ale casei și casa s-a prăbușit peste tineri și ei au murit. Și am scăpat numai eu singur și am venit să-ți dau de veste". Atunci Iov s-a sculat și-a sfâșiat veșmântul, s-a ras pe cap și, căzând la pământ, s-a închinat, și a rostit: "Gol am ieșit din pântecele mamei mele și gol mă voi întoarce în pământ! Domnul a dat, Domnul a luat; fie numele Domnului binecuvântat!" Și întru toate acestea, Iov nu a păcătuit și nu a rostit nici un cuvânt de hulă împotriva lui Dumnezeu.

Și îndată: Să se îndrepteze rugăciunea mea...Evangelia de la Matei (24:36-26:2) și cealaltă rânduială a Liturghiei Darurilor Înaintesfințite.

PAVECERNIȚA MARE

La care se cântă Tricântarea, alcătuire a lui Andrei Criteanul.

Cântarea a 3-a, glasul al 2-lea:

Imnosul:

Mintea mea cea neroditoare, arat-o aducătoare de roadă, Dumnezeule, Lucrătorul celor bune și Săditorul celor folositoare, cu milostivirea Lui.

Este vremea sfârșitului; să ne întoarcem deci, învață Hristos, că va veni într-o clipeală; va veni și nu va zăbovi, ca să judece lumea sa.

Arătând Hristos, că fără de veste va fi venirea Lui, a grăit de stricăciunea cea negândită, ce s-a adus pe pământ odinioară, pe vremea lui Noe.

Cămara s-a deschis, și împreună cu ea s-a împodobit și dumnezeiasca nuntă; Mirele este aproape, chemându-ne pe noi; deci să ne pregătim.

Casa lui Simon Te-a încăput, Împărate Iisuse, pe Tine, Cel neîncăput pretutindeni, și femeia păcătoasa Te-a uns cu mir.

Umplându-se femeia de mireasmă tainică, Mântuitorule, s-a izbăvit de mirosul cel urât dintâi al multor păcate; că Tu izvorăști mirul vieții.

Tu Însuși Hristoase, fiind hrana cea cerească, viața celor flămânzi, ai mâncat cu oamenii, arătând mai înainte smerenia Ta.

Ucenicul cel nemulțumitor lepădându-se de Tine, Hristoase, și întorcându-se spre vindecarea Ta, a îndemnat împotriva Ta toată adunarea gloatelor celor fără de lege.

Ție, Fiului, împreună și Tatălui și Duhului celui drept, unei firi mă închin și o laud, despărțind-o, după Fețe și unind-o după ființă.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Mielușeaua care Te-a născut pe Tine, Păstorul și Mielul, Iisuse Dumnezeu, pururi se roagă pentru toți pământenii, cei ce cred în Tine.

SEDEALNA, glas 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Iată s-a adunat cu dușmănie sfatul cel cu adevărat viclean, să judece spre moarte ca pe un vinovat, pe Cel ce șade sus, ca un Judecător și Domn. Acum se adună Irod cu Pilat, împreună și Ana și Caiafa, să cerceteze pe Cel ce este singurul îndelung-Răbdător.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe cel ce a închipuit dinainte în rug lui Moise minunea Fecioarei, în muntele Sinai oarecând, laudați-L, binecuvântați-L și preainălțați-L întru toți vecii.

Nu ca neștiind vremea sfârșitului, Cel ce stăpânește veacurile a spus mai înainte că nu știe ziua aceea; ci ca să pună hotar tuturor spre umilință.

Când vei șede, Judecătorule, despărțind ca un păstor, precum ai zis, caprele de oi, să nu ne lipsești, Mântuitorule, de starea aceea de-a dreapta Ta, cea dumnezeiască.

Tu ești Paștile noastre, Cel ce Te-ai jertfit pentru toți ca un miel și ca o jertfă, și iertare de greșeale; dumnezeieștile Tale Patimi le preainălțăm Hristoase întru toți vecii.

Cu moara, cu țarina și cu casa s-a asemănat toată viața aceasta, o suflete al meu. Pentru aceasta dobândește inimă pregătită către Dumnezeu, ca să nu lași nimic din trup stricăciunii.

Nu numai la farisei și la Simon ai voit a intra în casă la masă, Mântuitorule, ci încă și vameșii și păcătoasele se îndestulează de milostivirea Ta.

Poftind dragostea de bani vânzătorul Iuda, deșertându-se mirul, a început a gândi vinderea Stăpânului, și venind la cei fără de lege, i-a tocmit prețul.

O, ce mâini fericite! O, ce păr și ce buze, ale păcătoasei pocăite! Cu care a vărsat mirul pe picioarele Tale, Mântuitorule, ștergându-le și des sărutându-le.

Șezând Tu, Cuvinte, femeia a venit la Tine, și plângând la picioarele Tale, Mântuitorule, a deșertat alabastrul cu mir pe capul Tău, Cel ce Înșuți ești mirul cel fără de moarte.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Împreună cu Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, pe Sfânta Treime întru o Dumnezeuire, o slăvim grăind: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești în veci.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, Mântuitorule, și ale Apostolilor Tăi, trimite nouă milele Tale din destul, și dă pacea Ta poporului Tău.

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cinstindu-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul: Pe Cel ce a închipuit dinainte...

Cântarea a 9-a:**Irmosul:**

Pe ceea ce a zămislit în pântec după trup, mai presus de fire, pe Cuvântul Care a strălucit din Tatăl fără de ani, pe singura Născătoare de Dumnezeu, cu credință să o mărim **(de două ori)**.

Vreamea este a lucrului, scopul - mântuirea. Deci, luându-ți talantul, suflete al meu, adică chipul cel dintâi, cumpără-ți viața cea veșnică.

Împodobindu-ne sufletele ca niște făclii luminoase, să intrăm împreună cu Mirele, care merge la nunta cea nestrăicătoare, mai înainte până ce nu se închide ușa.

Vrând să arăți tuturor, Iisuse, umilința Ta cea mai presus de fire, Te-ai ospătat cinând în casa lui Simon, Cel ce ești hrana celor flămânzi.

Pâinea cea făcătoare de viață fiind, Iisuse, ai mâncat la Simon fariseul, ca păcătoasa să dobândească harul Tău cel fără de preț, prin vărsarea mirului.

Măinile îmi sunt întinate, buzele îmi sunt de desfrânată, viața necurată, iar mădularele stricate; dar lasă și mă iartă, strigat-a păcătoasa către Hristos.

Venind femeia la picioarele Tale, Mântuitorule, a turnat mirul, umplând locul de bună mireasmă, și umplându-se și de mirul iertării faptelor celor rele.

De miresme sunt bogată, iar de virtuți sunt săracă; cele ce am Îți aduc Ție; dă-mi și Tu cele ce ai; dar lasă-mi și mă iartă, strigat-a păcătoasa către Hristos.

La mine este mir stricăcios, iar la Tine este mirul vieții, că mir este numele Tău, care se varsă spre cei vrednici; dar lasă-mi și mă iartă, strigat-a păcătoasa către Hristos.

Slavă..., **a Treimii:**

Fără de început ești, Părinte, nezidit ești, Fiule, de un scaun ești, Duhule; Unul întreit după fire și întreit după fețe, un Dumnezeu adevărat.

Și acum..., **a Născătoare:**

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celor ce te cinstesc pururea, nu înceta rugând pe Cel ce S-a născut din tine, să mă izbăvesc din primejdii și din toate încercările.

Și iarăși Irmosul: Pe ceea ce a zămislit... **Și o metanie până la pământ. Apoi:** Sfinte Dumnezeule... **Și după** Tatăl nostru... **Condacul zilei și:** Doamne al Puterilor fii cu noi... **Și cealaltă rânduială, după obicei.**

PRIVEGHEREA ÎN SFÂNȚA ȘI MAREA MIERCURI LA UTRENIE

După cei șase Psalmi, Aliluia, pe glasul al 8-lea și troparul: Iată Mirele vine în miezul nopții... (de trei ori). Caută-I Luni, la Utrenie. Apoi obișnuitele Catisme.

După întâia Catismă, Sedea, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Păcătoasa a venit la Tine, vărsând mir cu lacrimi pe picioarele Tale, Iubitorule de oameni, și s-a vindecat cu porunca Ta de mirosul greu al răutăților; iar ucenicul cel nemulțumitor, suflând împotriva harului Tău, l-a lepădat pe el și s-a amestecat cu noroiul, vânzându-Te pentru dragostea banilor. Slavă Hristoase, milostivirii Tale.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

După a doua Catismă, Sedea, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Iuda cel înșelător poftind iubirea de argint, a gândit cu vicleșug să Te vândă, Doamne, pe Tine comoara vieții. Pentru aceasta și îmbătându-se, a alergat la iudei și a zis călcătorilor de lege: Ce vreți să-mi dați, și eu Îl voi da pe El vouă, ca să-L răstigniți?

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

După a treia Catismă, Sedea, glasul 1:

Podobie: Mormântul tău...

Păcătoasa ștergând cu căldură preacuratele Tale picioare, cu părul capului ei, și din adânc suspinând, a grăit cu plângere: Îndurate, nu mă lepăda, nici nu mă urî Dumnezeuul meu, ci mă primește pe mine, ceea ce mă pocăiesc, și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

Apoi Evanghelia de la Ioan (12:17-50). Psalmul 50.

TRICÂNTAREA

Alcătuire a lui Cosma.

Irmosul de două ori și troparele pe 12; apoi iarăși Irmosul, în amândouă stranele împreună.

Cântarea a 3-a, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Pe piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmașilor mei; că s-a veselit duhul meu a cânta: Nu este sfânt ca Dumnezeuul nostru, și nu este drept afară de tine, Doamne.

În deșert și cu minte înrăutățită se adună adunarea celor fără de lege, ca să Te dovedească vrednic de pierzare, pe Tine, Hristoase Mântuitorule; Căruia cântăm: Tu ești Dumnezeuul nostru, și nu este sfânt afară de Tine, Doamne.

Sfatul cel cumplit al celor fără de lege, fiind cu suflet împotrivor lui Dumnezeu, se sfătuește să ucidă ca pe un netrebnic pe Hristos cel drept; Căruia cântăm: Tu ești Dumnezeul nostru, și nu este sfânt afară de Tine, Doamne.

Și îndată ectenia mică.

CONDAC, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe cruce...

Mai mult decât desfrânata făcând fărădelege, ploi de lacrimi nicicum nu Ți-am adus, Bunule; dar cu tăcere rugându-mă, cad către Tine, sărutând cu dragoste preacuratele Tale picioare. Ca să-mi dai iertare de greșeli ca un Stăpân, mie celui ce grăiesc: Mântuitorule, de întinăciunea faptelor mele curățește-mă.

ICOS

Femeia care era mai înainte desfrănată, degrab s-a arătat înțeleaptă, urând lucrurile păcatului celui rușinos și plăcerile trupului; aducându-și aminte de rușinea cea mare și de osânda pedepsei, pe care o vor răbda desfrânatele și risipitorii, dintre care cel dintâi fiind eu, mă îngrozesc; dar petrec în obiceiul cel rău, eu nebunul. Iar femeia cea desfrănată temându-se și sârguindu-se, a venit degrabă grăind către Izbăvitorul: Iubitorule de oameni și îndurate, izbăvește-mă de întinăciunea faptelor mele.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Cuvântul tiranului pentru că biruia, de șapte ori cuptorul a fost ars oarecând; în care tinerii nu s-au ars, porunca regelui călcând. Ci au cântat: Toate lucrurile Domnului pe Domul lăudați-L, și-L preaînălțați în toți vecii.

Turnând femeia mir scump pe domnescul Tău creștet cel dumnezeiesc și înfricoșător, Hristoase, a cuprins tălpile Tale cele neîntinate cu mâini întinate și a grăit: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L, și-L preaînălțați în toți vecii.

Cu lacrimi a spălat picioarele Ziditorului cea vinovată în păcate, și le-a șters cu părul său; pentru aceea nu a pierdut izbăvirea faptelor ei de viață, ci a grăit: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L, și-L preaînălțați în toți vecii.

Săvârșitu-s-a izbăvirea celei recunoscătoare prin mântuitoarele milostiviri și din izvorul lacrimilor, cu care spălându-se prin mărturisire nu s-a rușinat, ci a grăit: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L, și-L preaînălțați în toți vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul: Cuvântul tiranului...

Ceea ce ești mai cinstită... nu se cântă.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Cu suflete curate și cu buze neîntinate, veniți să mărim pe cea nepătată și preacurată Maica lui Emanuel, prin ea aducând rugăciuni Celui ce S-a născut dintrî-însa; milostivește-Te spre sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule, și ne mântuiește pe noi.

Arătându-se nemulțumitor, viclean și pizmaș, Iuda cel rău a vândut harul cel vrednic de Dumnezeu, prin care s-a dezlegat datoria păcatelor, neguțătorind harul cel iubitor de Dumnezeu. Milostivește-Te spre sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule, și ne miluiește pe noi.

Iuda, lepădându-se de prietenia lui Hristos pentru aur, mergând a zis mai-marilor celor fără de lege: Ce-mi veți da mie, și eu voi da vouă precum voiți pe Hristos, pe Care Îl căutați? Milostivește-Te spre sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule, și ne mântuiește.

O, iubirea ta de arginți cea orbitoare, neîmpăcatule, din care ai luat uitare de cele ce ai învățat! Că nici toată lumea nu este de un preț cu sufletul, și din deznădejde te-ai sugrumat, însuși spânzurându-te, vânzătorule. Milostivește-Te spre sufletele noastre, Hristoase, Dumnezeule, și ne mântuiește.

Și iarăși irmosul: Cu suflete curate...

Luminânda

Cămara Ta, Mântuitorul meu, o văd împodobită, și îmbrăcăminte nu am, ca să intru într-însa. Luminează-mi haina sufletului meu, Dătătorule de lumină, și mă mântuiește (de trei ori).

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4, glas 1, însuși glasul:

Pe Tine, Fiul Fecioarei, cunoscându-Te păătoasa că ești Dumnezeu, a zis cu plângere, rugându-se, ca una ce făcuse lucruri vrednice de lacrimi: Dezleagă-mi datoria, precum mi-am dezlegat și eu părul; iubește-mă pe mine ceea ce Te iubesc, care după dreptate eram urâtă, și Te voi propovădui alături de vameși, Făcătorule de bine, Iubitorule de oameni.

Mirul cel de mult preț, l-a amestecat păătoasa cu lacrimi, și l-a turnat peste preacuratele Tale picioare, sărutându-le. Precum pe aceea îndată ai îndreptat-o, dăruiește-ne și nouă iertare, Cel ce ai pățimit pentru noi și ne mântuiește.

Când păătoasa aducea mirul, atunci s-a înțeles ucenicul cu cei fără de lege. Acea se bucura turnând mirul cel de mult preț, iar el se grăbea să vândă pe Cel fără de preț; aceea a cunoscut pe Stăpânul, iar acesta se despărțea de Stăpânul; aceea se mântuia, iar Iuda se făcea rob vrăjmașului. Rea este lenevirea, mare este pocăința, pe care dăruiește-o mie, Mântuitorule, Cel ce ai pățimit pentru noi, și ne mântuiește pe noi.

Vai de ticăloșia lui Iuda! Văzut-a pe păătoasa sărutând tălpile Mântuitorului, și a gândit cu vicleșug la sărutarea vânzării. Acea și-a dezlegat părul, iar acesta s-a legat cu mânia, aducând în loc de mir răutatea cea urit-mirositoare; că pizma nu știe să cinstească lucrul cel de folos. Vai de ticăloșia lui Iuda, de care izbăvește, Dumnezeule, sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Păătoasa a alergat la mir, să cumpere mir de mult preț, să ungă pe Făcătorul de bine și a strigat către vânzătorul de mir: Dă-mi mir, ca să ung și eu pe Cel ce a șters toate păcatele mele!

Și acum..., glasul al 6-lea:

Cea cufundată în păcate, Te-a aflat pe Tine liman de mântuire, și îndată, turnându-Ți mirul cu lacrimi, a grăit: Iată, Cel ce aduce pocăința păcătoșilor! Ci mă mântuiește, Stăpâne, din valul păcatului, pentru mare mila Ta.

LA STIHOAVNĂ

Aceste stihuri, glasul al 6-lea:

Astăzi a venit Hristos în casa fariseului, și apropiindu-se o femeie păcătoasă, s-a aruncat la picioarele Lui, grăind: Vezi pe cea cufundată în păcate, pe cea deznădăjduită pentru fapte, pe cea nelepădată de către bunătatea Ta; ci-mi dă, Doamne, iertare de cele rele, și mă mântuiește.

Stih: Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta, Doamne...

Întins-a păcătoasa părul său Ție, Stăpânului, întins-a și Iuda mâinele sale la cei fără de lege. Aceea ca să ia iertare, iar acesta ca să ia arginți. Pentru aceasta grăim către Tine, Celui ce ai fost vândut și ne-ai mântuit pe noi: Doamne, slavă Ție!

Stih: Și să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi...

Venit-a la Tine femeia cea necurată și întinată, vărsând lacrimi pe picioarele Tale, Mântuitorule, dinainte vestind Patima Ta. Cum mă voi uita la Tine, Stăpâne? Că Tu ai venit să mântuiești pe păcătoasa. Ridică-mă din adânc pe minea cea moartă, Cel ce ai ridicat pe Lazăr din mormânt, fiind mort de patru zile. Primește-mă pe mine ticăloasa, Doamne, și mă mântuiește.

Stih: Lăuda-Te-voi pe Tine cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Cea defăimată pentru viață și recunoscută pentru întoarcere, purtând miresme, s-a apropiat de Tine, grăind: Să nu mă lepezi pe mine păcătoasa, Cel ce Te-ai născut din Fecioară; să nu treci cu vederea lacrimile mele, Cel ce ești bucuria îngerilor; ci mă primește pe mine, cea care mă pocăiesc, pe care nu m-ai lepădat când păcătuiam, Doamne, pentru mare mila Ta.

Slavă..., Și acum...

Idiomela, glasul al 8-lea, alcătuire a Casianeii călugărița:

Doamne, femeia ceea ce căzuse în păcate multe, simțind Dumnezeirea Ta, luând rânduială de mironosiță, și tânguindu-se a adus Ție mir mai înainte de îngropare, zicând: Vai mie! Că noapte îmi este mie înfierbântarea desfrîului, și întunecată și fără de lună pofta păcatului. Primește izvoarele lacrimilor mele, Cel ce scoți cu norii apă din mare; pleacă-Te spre suspinurile inimii mele, Cel ce ai plecat cerurile cu nespusa plecăciune. Ca să sărut preacuratele Tale picioare și să le șterg pe ele iarăși cu părul capului meu. Al căror sunet auzindu-l cu urechile Eva în rai în amiazăzi, de frică s-a ascuns. Cine va cerceta mulțimea păcatelor mele și adâncurile judecăților Tale, Mântuitorule de suflete, Izbăvitorul meu? Să nu mă treci cu vederea pe mine, roaba Ta, Cel ce ai nemăsurată milă.

Apoi: Bine este a ne mărturisi Domnului... Sfinte Dumnezeule... **cu metanii. Și celelalte, precum s-a arătat în Lunea cea mare.**

LA CEASUL AL ȘASELEA

Troparul Proorociei, glasul al 8-lea:

Astăzi s-a adunat adunarea cea vicleană, și a gândit asupra Ta cele deșarte; astăzi Iuda pentru tocmeala ce a făcut, și-a arvunit luiși spânzurare; iar Caiafa și nevrând a mărturisit că unul pentru toți ai luat patimă de bunăvoie, Mântuitorul nostru, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.

Slavă..., Și acum..., **tot aceasta.**

PROCHIMEN, glasul al 4-lea.

Te va binecuvânta Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Stih: **Iată acum binecuvântați pe Domnul, toate slugile Domnului.**

Din Proorocia lui Iezechiel (2:3-3:3), citire:

Acela mi-a zis: "Fiul omului, am să te trimit la fiii lui Israel, la acești oameni neascultători, care s-au răzvrătit împotriva Mea; ei, ca și părinții lor, păcătuiesc înaintea Mea până în ziua de astăzi. Acești fii sunt nerușinați și cu inima împietrită; la ei te trimit Eu, ca să le zici: Așa grăiește Domnul! Ori te-or asculta, ori nu te-or asculta - căci sunt un neam îndărătnic - să știe însă că este între ei un prooroc. Dar tu, fiul omului, să nu te temi de ei și de cuvintele lor să nu te sperii, deși ei vor fi pentru tine spini și ciulini, și ai să trăiești între ei, ca între scorpui; să nu te temi de cuvintele lor și de fața lor să nu te sperii, deși sunt un neam îndărătnic, ci să le spui cuvintele Mele, ori te-or asculta, ori nu te-or asculta, căci sunt un neam de răzvrățiți. Tu însă, fiul omului, ascultă ce voiesc să-ii spun! Nu fi îndărătnic, ca acest neam de răzvrățiți! Deschide-ii gura și mănâncă ceea ce am să-ți dau!" Și privind eu, am văzut o mână întinsă spre mine și în ea o hârtie strânsă sul; și a desfășurat-o înaintea mea, și am văzut că era scrisă și pe o parte și pe alta: plângere, tânguire și jale era scris în ea.

Apoi mi-a zis: "Fiul omului, mănâncă ceea ce ai dinainte, mănâncă această hârtie și mergi de grăiește casei lui Israel!" Atunci eu mi-am deschis gura și Acela mi-a dat să mănânc cartea aceea, și mi-a zis: "Fiul omului, hrănește-ți pântecele și-ți satură lăuntrul tău cu această carte pe care ți-o dau Eu!" și eu am mâncat-o și era în gura mea dulce ca mierea.

PROCHIMEN, glasul al 2-lea:

Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul.

Stih: **Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pe Domnul.**

VECERNIA CU LITURGHIA DARURILOR ÎNAINTEȘFINȚITE, MIERCURI SPRE SEARĂ

După Psalmul începător, obișnuita Catismă: Către Domnul, când m-am necăjit, am strigat... **fără metanii.**

La Doamne strigat-am... se pun stihirile pe 10. Și se cântă aceste stihiri idiomele, glasul 1:

Pe Tine, Fiul Fecioarei, cunoscându-Te păcătoasa că ești Dumnezeu, a zis cu plângere rugându-se, ca una ce făcuse lucruri vrednice de lacrimi: Dezleagă-mi datoria, precum mi-am dezlegat și eu părul; iubește-mă pe mine, ceea ce Te iubesc, care după dreptate eram urâtă, și Te voi propovădui alături de vameși, Făcătorule de bine, Iubitorule de oameni.

Mirul cel de mult preț l-a amestecat păcătoasa cu lacrimi, și l-a turnat peste preacuratele Tale picioare, sărutându-le. Precum pe aceea îndată ai îndreptat-o, dăruiește-ne și nouă iertare, Cel ce ai pățimit pentru noi, și ne mântuiește.

Când păătoasa aducea mirul, atunci s-a înțeles ucenicul cu cei fără de lege. Acea se bucura turnând mirul cel de mult preț, iar el se grăbea să vândă pe Cel fără de preț; aceea a cunoscut pe Stăpânul, iar acesta se despărțea de Stăpânul; aceea se mântuia, iar Iuda se făcea rob al vrăjmașului. Rea este lenevirea, mare este pocăința, pe care dăruiește-o mie, Mântuitorule, Cel ce ai pățimit pentru noi, și ne mântuiește pe noi.

Vai de ticăloșia lui Iuda! Văzut-a pe păătoasa sărutând tălpile Mântuitorului, și a gândit cu vicleșug la sărutarea vânzării. Acea și-a dezlegat părul, iar acesta s-a legat cu mânia, aducând în loc de mir răutatea cea urit-mirositoare; că pizma nu știe să cinstească lucrul cel de folos. Vai de ticăloșia lui Iuda, de care izbăvește, Dumnezeule, sufletele noastre.

Glasul al 2-lea:

Păătoasa a alergat la mir, să cumpere mir de mult preț, să ungi pe Făcătorul de bine și a strigat către vânzătorul de mir: Dă-mi mir, ca să ungi și eu pe Cel ce a șters toate păcatele mele!

Glasul al 6-lea:

Cea cufundată în păcate, Te-a aflat pe Tine liman de mântuire, și îndată, turnându-Ți mirul cu lacrimi, a grăit: Iată, Cel ce aduce pocăința păcătoșilor! Ci mă mântuiește, Stăpâne, din valul păcatului, pentru mare mila Ta.

Astăzi a venit Hristos în casa fariseului, și apropiindu-se o femeie păătoasă, s-a aruncat la picioarele Lui, grăind: Vezi pe cea cufundată în păcate, pe cea deznădăjduită pentru fapte, pe cea nelepădată de către bunătatea Ta; ci-mi dă, Doamne, iertare de cele rele, și mă mântuiește.

Întins-a păătoasa părul său Ție, Stăpânului, întins-a și Iuda mâinele sale la cei fără de lege. Acea ca să ia iertare, iar acesta ca să ia arginți. Pentru aceasta grăim către Tine, Celui ce ai fost vândut și ne-ai mântuit pe noi: Doamne, slavă Ție!

Venit-a la Tine femeia cea necurată și întinată, vărsând lacrimi pe picioarele Tale, Mântuitorule, dinainte vestind Patima Ta. Cum mă voi uita la Tine, Stăpâne? Că Tu ai venit să mântuiești pe păătoasa. Ridică-mă din adânc pe minea cea moartă, Cel ce ai ridicat pe Lazăr din mormânt, fiind mort de patru zile. Primește-mă pe mine ticăloasa, Doamne, și mă mântuiește.

Cea defăimată pentru viață și recunoscută pentru întoarcere, purtând miresme, s-a apropiat de Tine, grăind: Să nu mă lepezi pe mine păătoasa, Cel ce Te-ai născut din Fecioară; să nu treci cu vederea lacrimile mele, Cel ce ești bucuria îngerilor; ci mă primește pe mine, cea care mă pocăiesc, pe care nu m-ai lepădat când păcătuim, Doamne, pentru mare mila Ta.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 8-lea, alcătuire a Casianeii călugărița:**

Doamne, femeia cea ce căzuse în păcate multe, simțind Dumnezeirea Ta, luând rânduială de mironosiță, și tânguindu-se a adus Ție mir mai înainte de îngropare, zicând: Vai mie! Că noapte îmi este mie înfierbântarea desfrîului, și întunecată și fără de lună pofta păcatului. Primește izvoarele lacrimilor mele, Cel ce scoți cu norii apă din mare; pleacă-Te spre suspinurile inimii mele, Cel ce ai plecat cerurile cu nespusa plecaciune. Ca să sărut preacuratele Tale picioare și să le șterg pe ele iarăși cu părul capului meu. Al căror sunet auzindu-l cu urechile Eva în rai în amiazăzi, de frică s-a ascuns. Cine va cerceta mulțimea păcatelor mele și adâncurile judecăților Tale,

Mântuitorule de suflete, Izbăvitorul meu? Să nu mă treci cu vederea pe mine, roaba Ta, Cel ce ai nemăsurată milă.

Intrarea cu Evanghelia. Lumină lină...

PROCHIMEN, glasul al 4-lea.

Lăudați pe Dumnezeuul cerului, că în veac este mila Lui.

Stih: Lăudați pe Dumnezeuul dumnezeilor, că în veac este mila Lui.

De la Ieșire (2:11-22), citire:

După multă vreme, când se făcuse mare, Moise a ieșit la fiii lui Israel, frații săi, și a văzut muncile lor cele grele. Cu prilejul acesta a văzut el pe un egiptean că bătea pe un evreu dintre fiii lui Israel, frații săi; și căutând încoace și încolo și nevăzând pe nimeni, el a ucis pe egiptean și l-a ascuns în nisip. Apoi ieșind iarăși a doua zi, a văzut doi evrei certându-se și a zis asupritorului: "pentru ce bați pe aproapele tău?" Acela însă i-a răspuns: "Cine te-a pus căpetenie și judecător peste noi? Nu cumva vrei să mă omori și pe mine, cum ai omorât ieri pe egipteanul acela?" și s-a spăimântat Moise și a zis: "Cu adevărat s-a vădit fapta aceasta!" Iar dacă a aflat Faraon de fapta aceasta, el a voit să ucidă pe Moise. Moise însă a fugit de la fața lui Faraon și s-a dus în țara Madian; și sosind în țara Madian, s-a oprit la o fântână. Preotul din Madian însă avea șapte fete, care pășteau oile tatălui lor. Și venind acestea au scos apă și au umplut adăpătorile, ca să adape oile tatălui lor. Dar păstorii venind, le-au alungat. Atunci s-a sculat Moise și le-a apărat, le-a scos apă și le-a adăpat oile. Mergând ele la tatăl lor Raguel, acesta le-a zis: "Cum de ați venit astăzi așa de curând?" Iar ele au zis: "Un egiptean oarecare ne-a apărat de păstori, ne-a scos apă și ne-a adăpat oile noastre!" Zis-a acela către fiicele sale: "Dar unde este acela? De ce l-ați lăsat? Chemați-l și dați-i să mănânce pâine!" Și a rămas Moise la omul acela și i-a dat pe fiica sa Sefora de soție. Aceasta, luând în pântece, a născut un fiu și i-a pus Moise numele Gherson, zicând: "Am ajuns pribeag în țară străină". Și luând iarăși în pântece, femeia a născut alt fiu și i-a pus numele Eliezer, pentru că și-a zis: "Dumnezeul tatălui meu mi-a fost ajutor și m-a scăpat din mâna lui Faraon".

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Stih: Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că ai auzit cuvintele gurii mele, și înaintea îngerilor voi cânta Ție.

De la Iov (2:1-10), citire:

Și iarăși au venit într-o zi îngerii lui Dumnezeu să se înfățișeze înaintea Domnului și Satan a venit și el printre ei să se înfățișeze înaintea Domnului. Și Domnul a zis către Satan: "De unde vii?" Iar Satan a răspuns Domnului și a zis: "Am dat târcoale pe pământ și m-am plimbat în sus și în jos". Și Domnul a zis către Satan: "Ai luat tu seama la robul Meu Iov? Că nu este nici unul ca el pe pământ, fără prihană și drept și temător de Dumnezeu și care să se ferească de ce este rău. El se ține cu putere în statornicia lui și tu M-ai întăritat pe nedrept împotriva lui ca să-l prăpădesc". Dar Satan a răspuns Domnului și a zis: "Cojoc pentru kojoc! Că tot ce are omul dă pentru viața lui. Dar ia întinde-ți mâna și atinge-Te de osul și de carnea lui! Să vedem dacă nu Te va blestema în față!" Și Domnul a zis către Satan: "Îl dau în puterea ta! Numai nu te atinge de viața lui". Atunci Satan a plecat dinaintea Domnului și a lovit pe Iov cu lepră, din tălpile picioarelor până în creștetul capului. Și a luat Iov un ciob ca să se scarpine și ședea pe gunoi, afară din oraș. Atunci nevasta lui a zis către el: "Te ții mereu în statornicia ta? Blesteamă pe Dumnezeu și mori! Dar Iov i-a răspuns: "Vorbești cum ar vorbi una din femeile nebune! Ce? Dacă am primit de la Dumnezeu cele bune, nu vom primi oare și pe cele rele?" și în toate acestea, Iov n-a păcătuit de loc cu buzele sale.

Apoi: Să se îndrepteze rugăciunea mea... Evanghelia de la Matei (26:6-16). Și cealaltă rânduială a Liturghiei Darurilor Înaintesfințite.

După aducerea Sfintelor Daruri, trei metanii. Și nu se mai fac metanii în Biserică până la Cincizecime, iar la chilie se mai pot face până Vineri seara.

LA PAVECERNIȚA MICĂ

Se cântă Tricântarea, alcătuire a lui Andrei Criteanul, a Joiii celei mari.

Cântarea a 4-a, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Auzit-a profetul venirea Ta, Doamne, și s-a temut; că va să te naști din Fecioară, și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am auzul Tău și m-am temut; slavă puterii Tale Doamne.

Foișor așternut Te-a primit pe Tine, Ziditorule, și pe cei împreună cunosători ai tainelor Tale; acolo ai săvârșit Paștile și acolo ai lucrat tainele; că acolo fiind trimiși doi din ucenicii Tăi, Ți s-au gătit Paștile.

Cel ce știe toate zis-a mai înainte Apostolilor: Mergeți la oarecine, și fericit este cel care poate să primească pe Domnul cu credință, pregătindu-și mai înainte inima foișor, și cină credința cea dreaptă.

Mintea ta, nebune Iuda, este plină de iubire de arginți, și năravul tău plin de nebulie; că încredințându-se numai ție punge, nicicum nu te-ai plecat spre milostivire, ci ți-ai închis îndurarea inimii tale celei împietrite, vânzând pe Cel ce este Însuși milostiv.

Mintea ucigătorilor de Dumnezeu, tocmindu-se cu vinderea iubitorului de argint, a aceluia s-a întrarmat spre ucidere, iar a acestuia a tras arginții; și atunci mai mult alegând spânzurarea decât pocăința, rău s-a lipsit de viață.

Sărutarea ta este plină de vicleșug, salutul tău este în sabie, înșelătorule Iuda; căci cu limba ai grăit cele de unire, iar cu gândul faci semn spre despărțire; că ai cugetat să vinzi cu înșelăciune celor fără de lege pe Făcătorul de bine.

Săruți, Iuda, și vinzi, săruți și nu te pleci, alergând la vicleșug. Dar cine urând sărută, de trei ori ticălosule? Cine iubind pe cineva îl vinde cu preț? Sărutarea ta vădește gândul relei tale voințe celei nerușinate.

Slavă..., **a Treimii:**

Nedespărțită în ființă, neamestecată în Fețe, Te teologhisesc pe Tine, Dumnezeire una și întreită, ca de o Împărăție și de un Scaun; și cânt Ție cântarea cea mare, cea întreit cântată întru cei de sus.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Zămislirea ta este mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu; că zămislirea este de la Duhul Sfânt, iar nu din sămânță. Iar nașterea s-a tăinuit din legile firii, ca nestrictă și mai presus de fire decât toată nașterea. Căci Cel ce S-a născut, Dumnezeu este.

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Mâncând, Stăpâne, împreună cu ucenicii Tăi, li arătat în chip tainic sfântul Tău sfârșit, prin care ne-am izbăvit din stricăciune, noi cei ce cinstim cinstitele Tale Patimi.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Cel ce-L slăvesc oștile cerești, și de Dânsul se înfricoșează heruvimii și serafimii, toată suflarea și făptura lăudați-L, binecuvântați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Împlinind porunca Legii, Cel ce a scris tablele Legii în Sinai, a mâncat Paștile cele de demult și umbroase, dar S-a făcut Însuși Paști și tainică jertfă vie.

Învățând tainic Hristos înțelepciunea cea din veac ascunsă, ai arătat-o totodată Mântuitorule tuturor Apostolilor Tăi la cină, pe care eu predat-o Bisericii, purtătorii de Dumnezeu.

Unul din voi Mă va preda cu viclesug iudeilor, vînzându-Mă în această noapte. Aceasta zicând Hristos a tulburat pe prieteni; atunci nepricepându-se, se îndemneau a se întreba unul pe altul.

Smerindu-Te pentru noi Cel ce ești bogat, sculându-Te de la cină și luând ștergarul, Te-ai încins cu el, și plecându-Ți grumajii, ai spălat picioarele ucenicilor și pe ale vânzătorului.

Cine nu se va mira, Iisuse, de înălțimea înțelepciunii Tale cea nespusă și mai presus de gând? Că ai stat înaintea lutului, Ziditorul tuturor, spălând picioarele și ștergându-le și cu ștergarul.

Ucenicul pe care îl iubea Domnul rezemându-se pe pieptul Lui a zis către El: Cine este cel ce Te vinde? Iar Hristos a zis către dânsul: Cel ce și-a întins acum mâna în blid.

Ucenicul luând îmbucătura, s-a pornit asupra pâinii, gândind la vindere; a alergat la iudei și a zis călcătorilor de lege: Ce-mi veți da mie, și eu Îl voi da pe El vouă?

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Un Dumnezeu cinstesc după ființă, trei Fețe laud deosebindu-le unele de altele, dar nu de alt fel; că Dumnezeirea este una, o Stăpânie în trei, Tatăl și Fiul și Duhul.

Și acum..., a Născătoarei.

Izbăvește-ne pe noi, Iisuse Mântuitorul nostru, de rătăcire, de ispită și de cel viclean. Primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă neîncetat, că este Maică și poate să Te înduplece pe Tine.

Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul: Pe Cel ce-L slăvesc oștile cerești...

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Nașterea din zămislire cea fără sămânță este netâlcuită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Șezând Tu la cină, Iubitorule de oameni, împreună cu ucenicii Tăi, și descoperindu-le taina cea mare a întrupării Tale le-ai zis: Mâncați pâinea cea de viață, cu credință beți sângele vărsat sin junghierea dumnezeieștii coaste.

Cort ceresc s-a arătat foișorul, unde a săvârșit Hristos Paștile, cina cea fără de sânge și slujba cea cuvântătoare; iar masa tainelor ce s-au săvârșit acolo, jertfelnic înțelegător.

Hristos este Paștile cele mari și cinstite, mâncat ca pâinea și junghiat ca un miel; pentru că El însuși S-a adus jertfă pentru noi. Deci toți ne împărtășim tainic cu trupul și cu sângele Lui în dreaptă credință.

Binecuvântat-ai pâinea, Cel ce ești pâinea cerească, mulțumind Tatălui, Celui ce Te-a născut; luând și paharul l-ai dat ucenicilor, zicând: Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu și sângele vieții celei nesticăcioase.

Amin, a zis mlădițelor, adică Apostolilor, vița, Hristos adevărul: de acum nu voi mai bea băutură din viță, până când o voi bea nouă, întru slava Tatălui Meu cu voi, moștenitorii Mei.

Vinzi pe Domnul cu treizeci de arginți pe Cel neprețuit, și nu gândești, Iuda, călcătorule de lege, la taina cinei, sau la cinstita spălare? O, cum ai venit la cădere, alunecând pâna la sfârșit de la lumină și primind spânzurarea!

Măinele cu care ai luat pâinea nesticăciunii, le-ai întins de ai luat arginții; gura ți-ai adus cu înșelăciune spre sărutare, cu care ai primit trupul și sângele lui Hristos; dar, vai ție!, precum zice Hristos.

Hristos, Care este pâinea cerească și dumnezeiască, a ospătat lumea. Veniți dar, iubitorilor de Hristos, să primim cu credință, cu buze de lut dar cu inimi curate, Paștile jertfit, Care lucrează întru noi sfințenie.

Slavă..., a Treimii:

Pe Tatăl să-L slăvim; pe Fiul să-L preainălțăm, dumnezeiescului Duh cu credință să ne închinăm, Treimii celei nedespărțite, Unimii după ființă, ca lumină și lumini, viață și vieți, făcătoare de viață și luminătoare marginilor.

Și acum..., a Născătoarei:

Cămară cerească și mireasă pururea Fecioară, numai tu una te-ai arătat; că ai purtat pe Dumnezeu și L-ai născut neschimbat întrupându-Se din tine. Pentru aceasta toate neamurile, ca pe o Maică-Mireasă dumnezeiască, cu dreaptă credință te mărim.

Și iarăși Irmosul: Nașterea din zămislire... Și celelalte ale Pavcerniței, după obicei; apoi Apolisul.

Se cuvine a ști:

Că din această sfântă zi, Miezonoptica nu se cântă în Biserică până în Duminica Tomii.